

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
93/C 297/01	nr. 2199/90 af Egon Klepsch til Kommissionen Om: Frihandelsaftale mellem EF og Schweiz — hindring af den frie konkurrence	1
93/C 297/02	nr. 1840/91 af Kirsten Jensen til Kommissionen Om: Gæld og tropiske regnskove	1
93/C 297/03	nr. 2394/91 af Max Simeoni til Kommissionen Om: Anmodning om EF-støtte til Det Frie Ukrainske Universitet (FUU) i München	2
93/C 297/04	nr. 623/92 af Annemarie Goedmakers til Kommissionen Om: Fremme af kontraktforskning ved universiteter	2
93/C 297/05	nr. 750/92 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Vuggedød	3
93/C 297/06	nr. 830/92 af Claudia Roth og Marco Taradash til Kommissionen Om: »Komitologi«	3
93/C 297/07	nr. 1012/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Den græske befolkningsgruppe i Nordamerika og planlægning af fællesskabsprogrammer	4
93/C 297/08	nr. 1150/92 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Kommissionsformandens rolle	4
93/C 297/09	nr. 1160/92 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Overrislingsprojekter i Spanien	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 297/10	nr. 1421/92 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Følger for flysikkerheden af en eventuel lempelse af bestemmelserne om besætningen i cockpittet	6
93/C 297/11	nr. 1582/92 af Filippos Pierros til Kommissionen Om: Udnyttelse af EF's bevillinger til fællesskabsstøtterammen for Grækenland til de små og mellemstore virksomheder	6
93/C 297/12	nr. 1637/92 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: GATT-kodeks	7
93/C 297/13	nr. 1638/92 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: GATT-kodeks: En harmoniseringsramme	7
93/C 297/14	nr. af 1639/92 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: GATT-kodeks: Sundheds- og miljøstandarder	7
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1637/92, nr. 1638/92 og nr. 1639/92	7
93/C 297/15	nr. 1729/92 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Kommissionens anvendelse af nederlandsk	8
93/C 297/16	nr. 1730/92 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Verdensudstillingen i Sevilla	8
93/C 297/17	nr. 1751/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Genopbygning af Ali Pasha-Museet i Ioannina	8
93/C 297/18	nr. 1753/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Restaureringen af det antikke teater og borgen på Mitilini	9
93/C 297/19	nr. 1829/92 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Ødelæggelse af mindesmærker i Hierapolis i Tyrkiet	9
93/C 297/20	nr. 1848/92 af Josep Verde i Aldea til Kommissionen Om: Kommissionens manglende tilstedeværelse på de europæiske justitsministres møde	9
93/C 297/21	nr. 1948/92 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Placering af en luftforureningsstation på Akropolis	10
93/C 297/22	nr. 2087/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Cal-Nats beliggenhed i et arkæologisk område	11
93/C 297/23	nr. 2475/92 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Subsidiaritetsprincippet	11
93/C 297/24	nr. 2567/92 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Nederlandenes og USA's undertegnelse af dokumentet om »open sky« (frihed i luften) ..	11
93/C 297/25	nr. 2598/92 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Koordinering af Kommissionens aktiviteter med hensyn til medier	12
93/C 297/26	nr. 2611/92 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Højsølodsning	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 297/27	nr. 2628/92 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Støtte til bevarelse af historiske bygninger	13
93/C 297/28	nr. 2699/92 af Hiltrud Breyer, Paul Lannoye, Virginio Bettini og Marguerite-Marie Dinguirard til Kommissionen Om: TACIS-programmet	13
93/C 297/29	nr. 2752/92 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Støtte fra Socialfonden til Nederlandene	14
93/C 297/30	nr. 2769/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: De arkæologiske udgravninger i Achaia	14
93/C 297/31	nr. 2881/92 af Mauro Chiabrando til Kommissionen Om: Jernbaneforbindelse gennem Sempione	15
93/C 297/32	nr. 2893/92 af Carlos Perreau de Pinninck Domenéché til Kommissionen Om: Spaniens økonomiske situation i EF	15
93/C 297/33	nr. 2956/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Anvendelse af plantebeskyttelsesmidler	16
93/C 297/34	nr. 3018/92 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Fællesskabets deltagelse i Skt. Jakobs-året	16
93/C 297/35	nr. 3039/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Iværksættelse af mønsterprogrammer for familier	17
93/C 297/36	nr. 3063/92 af Neil Blaney til Kommissionen Om: Fiskeriaftaler	17
93/C 297/37	nr. 3068/92 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Termittter	18
93/C 297/38	nr. 3070/92 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Den europæiske litteraturarv	18
93/C 297/39	nr. 3160/92 af Wilfried Telkämper til Kommissionen Om: Vurdering af indvirkningerne på miljøet i henhold til VVM-direktivet i forbindelse med ekspropriationerne til den tyske motorvej A100 i Berlin	19
93/C 297/40	nr. 3169/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Modstandsbevægelsens trykkeri i Kallithea	19
93/C 297/41	nr. 3170/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af kulturarven i Pikri i departementet Rethymnon	20
93/C 297/42	nr. 3221/92 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: EF-adgangskort til museer og monumenter	21
93/C 297/43	nr. 3223/92 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Følger for ligestillingen efter ophævelsen af mindstelønsbeskyttelsen i Det Forenede Kongerige	21
93/C 297/44	nr. 3252/92 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Tilskud til Det Europæiske Institut for Ytringsfrihed	22

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 297/45	nr. 3271/92 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Teknisk skole i Antikira	22
93/C 297/46	nr. 3336/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Oprettelse af et kriminalpoliti i Grækenland	23
93/C 297/47	nr. 3501/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Oldtidsfundene i Kromiona	23
93/C 297/48	nr. 30/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Europaskolerne	23
93/C 297/49	nr. 68/93 af André Sainjon til Kommissionen Om: HDTV-programmel	24
93/C 297/50	nr. 220/93 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Vigtigt projekt vedrørende grænseoverskridende naturpark i fare — »Tejo Internacional«	24
93/C 297/51	nr. 221/93 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Omstrukturering ved hjælp af fællesskabsstøtte og afskedigelser — Miner i Panasqueira	25
93/C 297/52	nr. 223/93 af Siegbert Alber til Kommissionen Om: Polens eksport af jern- og stålprodukter til Fællesskabet	26
93/C 297/53	nr. 257/93 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: Anerkendelse af eksamensbeviser med henblik på udøvelse af et beskyttet erhverv — arbejdstagernes frie bevægelighed	26
93/C 297/54	nr. 277/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Den græske lovgivnings harmonisering med EF-direktiv 79/409/EØF	27
93/C 297/55	nr. 304/93 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: Udvandring til lande uden for EF	27
93/C 297/56	nr. 351/93 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: Kritisk mangel på vandressourcer	28
93/C 297/57	nr. 393/93 af Maria Belo til Kommissionen Om: Bevarelse af den arkitektoniske arv — det romanske cistercienserkloster i Santa Maria do Bouro — Portugal	28
93/C 297/58	nr. 406/93 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Privatisering af agenturer for eksportkreditforsikring	29
93/C 297/59	nr. 409/93 af Gerardo Gaibisso til Kommissionen Om: Højhastighedstog i Italien — procedure i strid med fællesskabsreglerne	29
93/C 297/60	nr. 412/93 af Mireille Elmalan og Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Natarbejde	30
93/C 297/61	nr. 478/93 af Michel Hervé til Kommissionen Om: Hensyntagen til humanistiske og sociale videnskaber under forberedelsen af Fællesskabets rammeprogram for forskning	31

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 297/62	nr. 503/93 af Reinhold Bocklet til Kommissionen Om: Større retfærdighed i direktivet om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder	32
93/C 297/63	nr. 516/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Lukningen af Kydep (Centralkontoret for Forvaltning af Hjemmemarkedet) i Grækenland	32
93/C 297/64	nr. 530/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Kvindernes situation i de islamiske lande	33
93/C 297/65	nr. 538/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fællesskabspolitikken vedrørende kystområder	33
93/C 297/66	nr. 558/93 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Containerlangfart	34
93/C 297/67	nr. 569/93 af John Bird til Kommissionen Om: Det europæiske skydevåbenpas	34
93/C 297/68	nr. 580/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Sundhedsfarlige stoffer i handelen	35
93/C 297/69	nr. 601/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Den spanske regerings handlingsplan for de områder, der omgiver Doñana-parken	35
93/C 297/70	nr. 1107/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Finansiering af handlingsplanen for Doñana-parken	35
93/C 297/71	nr. 1274/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Forvirringen med hensyn til miljøhandlingsplanen for Doñana-parken	36
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 601/93, nr. 1107/93 og nr. 1274/93	36
93/C 297/72	nr. 603/93 af Ben Fayot til Kommissionen Om: Små og mellemstore virksomheders adgang til offentlige og private licitationer i Belgien og Frankrig	36
93/C 297/73	nr. 640/93 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Ansættelse af handicappede	37
93/C 297/74	nr. 658/93 af Virginio Bettini og Tullio Regge til Kommissionen Om: Oplysning af Sibirien ved hjælp af en anden sol	38
93/C 297/75	nr. 698/93 af Arthur Newens til Kommissionen Om: Handel med fissilt materiale med Irak	38
93/C 297/76	nr. 700/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Informationscentre for hjemløse i Grækenland	38
93/C 297/77	nr. 709/93 af Diego de los Santos López til Kommissionen Om: Svindel i forbindelse med bilproduktion i EF	39

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 297/78	nr. 728/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: De tolv medlemsstaters manglende gennemførelse af direktivet om aktive, implantable medicinske anordninger	40
93/C 297/79	nr. 736/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Afskedigelser på Jaguar-fabrikken i Radford, Coventry	40
93/C 297/80	nr. 739/93 af Panayotis Roumeliotis til Kommissionen Om: Beskyttelse af vådområde i Fokea kommune	41
93/C 297/81	nr. 750/93 af Diego de los Santos López til Kommissionen Om: Oplagring af affald i El Cabril (Andalusien)	41
93/C 297/82	nr. 806/93 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Racediskrimination på arbejdsmarkedet	42
93/C 297/83	nr. 816/93 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Fiskeri — aftaler med tredjelande	42

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 2199/90
 af Egon Klepsch (PPE)
 til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (4. oktober 1990)
 (93/C 297/01)

Om: Frihandelsaftale mellem EF og Schweiz — hindring af den frie konkurrence

Medlemmer af Kommissionen er ved flere lejligheder gået ind for mikroelektroniske komponenter og miljøvenlige mikro-langtidsbatterisystemer.

Er Kommissionen bekendt med direkte eller indirekte forstyrrelser af fremstillingen, distributionen samt overførsel af mikroelektroniske komponenter og teknologier til EF's medlemsstater, og hvilke retlige og politiske foranstaltninger påtænker Kommissionen i givet fald at træffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af sir Leon Brittan ⁽¹⁾
 (2. juli 1993)

Kommissionen har, bortset fra hindringer, der efter sigende skulle have fundet sted i et enkelt tilfælde, ikke kendskab til nogen direkte eller indirekte forstyrrelser af fremstilling, distribution samt overførsel af mikroelektroniske komponenter og teknologi for langtidsbatterier. I det nævnte særtilfælde modtog Kommissionen i 1986 en klage, hvori visse påståede overtrædelser fra Schweiz' side af konkurrencereglerne i artikel 23 i EF's frihandelsaftale med Schweiz i forbindelse med langtidsbatterier blev påtalt. Klagen gik i det væsentlige ud på, at den schweiziske regering gennem retsstridige erklæringer havde forhindret den pågældende i

at gennemføre en planlagt fremstilling af langtidsbatterier. Efter en nøje undersøgelse af de forelagte fakta kom Kommissionen til det resultat, at der ikke var noget holdepunkt for, at der var sket en overtrædelse af frihandelsaftalens artikel 23, og den meddelte klageren dette. I 1990 henvendte denne sig på ny til Kommissionen og forelagde på ny i det store og hele de samme fakta som tidligere. Der er i hvert fald ikke noget tydeligt holdepunkt for en ændret bedømmelse af sagen.

⁽¹⁾ Kommissionen beklager det forsinkede svar på denne forespørgsel.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1840/91
 af Kirsten Jensen (S)
 til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (1. september 1991)
 (93/C 297/02)

Om: Gæld og tropiske regnskove

Skovning og rovdrift på skove hænger bl.a. sammen med gældsproblematikken og tilbagebetaling af gæld. Er EF enig i denne sammenhæng? Hvorledes påtænker EF i videre omfang at lempe gældssituationen i landene i syd? Agter Kommissionen at redegøre for sin holdning omkring eftergivelse af udviklingslandenes gæld over for G7-topmødet i London i juli, og på hvilken måde agter Kommissionen at lægge pres på EF's statschefer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(2. juli 1993)**

Kommissionen er klar over de byrder, den store udlandsgæld og betalingen af renter og afdrag herpå medfører for mange udviklingslande. Kommissionen kan imidlertid kun spille en begrænset direkte rolle på dette område, da gælden til Fællesskabet som sådant er begrænset. En koordination mellem medlemsstaterne forud for multilaterale eller bilaterale forhandlinger om disse spørgsmål vil imidlertid i høj grad kunne bidrage til at gøre Fællesskabets interventioner mere sammenhængende og målrettede.

Kommissionen ser med tilfredshed på de fremskridt, der er gjort i de sidste fire-fem år på verdensplan, særlig efter topmøderne i London og München. Paris-klubben har yderligere lempet betingelserne på sag-til-sag grundlag og gør dem også gældende over for lande i mellemindkomstklassen. Kommissionen støtter forslag fra flere medlemsstater og tilslutter sig de initiativer, der siden da er taget til at forbedre vilkårene for behandling af de fattigste og mindst udviklede regioners offentlige gæld.

Hvad mere specifikt angår miljøaspekterne, følger Kommissionen med stor opmærksomhed situationen med hensyn til byttehandler, der involverer eftergivelse af gæld for naturressourcer.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2394/91
af Max Simeoni (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. oktober 1991)
(93/C 297/03)**

Om: Anmodning om EF-støtte til Det Frie Ukrainske Universitet (FUU) i München

Det Frie Ukrainske Universitet i München, der blev grundlagt for 70 år siden, underviser landflygtige fra Ukraine og andre central- og østeuropæiske lande i filosofi, jura og økonomi. I de lange år under et totalitært styre har det kunnet udnytte friheden og sprede ukrainsk lærdom i Europa.

Efter de demokratiske omvæltninger i Østeuropa er FUU nødt til at udvide sine kontakter med denne del af Europa for at imødekomme flere forskellige behov: udveksling af universitetslærere og -studerende, deltagelse i møder og konferencer og forskellige former for samarbejde. På trods af væsentlige støttebeløb fra Forbundsrepublikken Tysklands indenrigsministerium (108 114,41 DM i 1990) og fra

Bayerns undervisningsministerium (102 088 DM i 1990) og på trods af gaver, som tilflyder det, er universitetet ikke længere i stand til at dække omkostningerne ved disse nye aktiviteter. Den erfaring, som FUU har oparbejdet, vil imidlertid kunne være til stor hjælp for de central- og østeuropæiske samfund og økonomier i overgangsfasen mellem et centraliseret bureaukrati og et frit samfund, hvor økonomisk effektivitet skal afvejes med social sikring.

Vil Kommissionen undersøge mulighederne for at afsætte et fast beløb på 60 000 ecu til Det Frie Ukrainske Universitet, så det sættes i stand til at fortsætte sin virksomhed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(2. juli 1993)**

Efter at have gennemgået ansøgningen om en støtte på 60 000 ecu til fortsættelsen af FUU's aktiviteter er det Kommissionens opfattelse, at støtten til universitet i München ikke kan ydes over budgettet for faglig bistand til landene i det tidligere Sovjetunionen. For at kunne få midler over dette budget skal ansøgningerne om støtte indsendes af institutioner eller statsorganer i det tidligere Sovjetunionen; budgettet omfatter ikke direkte støtte til institutioner inden for Fællesskabet, med mindre de direkte giver fordele for det tidligere Sovjetunionen og involverer en partner dér. Kommissionen har ikke nogen andre midler, hvoraf de kan yde et fast tilbagevendende tilskud til FUU.

Kommissionen vil imidlertid gerne give udtryk for sin fulde opbakning af universitetets aktiviteter, som den tidligere har ydet tilskud til. Kommissionen ser endvidere frem til muligheden for at knytte forbindelse med Ukraine på uddannelsesområdet under enhver ny aftale, der eventuelt indgås mellem Fællesskabet og Ukraine.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 623/92
af Annemarie Goedmakers (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. marts 1992)
(93/C 297/04)**

Om: Fremme af kontraktforskning ved universiteter

I De Forenede Stater stimuleres tildelingen af forskningskontrakter fra industrien til universiteterne ved, at virksomhederne fritages for skat for sådanne kontrakter.

IEF er dette ikke almindelig praksis. For eksempel pålægges virksomheder i Det Forenede Kongerige ekstra skat afhængigt af det beløb, de giver ud på forskning udført af universiteter.

1. Mener Kommissionen, at skattefritagelse ved tildeling af forskningskontrakter fra industrien til universiteterne kan virke stimulerende på vekselvirkningen mellem industrien og universiteterne?
2. Mener Kommissionen, at skattefritagelser kan være et bidrag til EF's forskningsindsats i al almindelighed og til EF's videnskabelige og teknologiske stilling i forhold til omverdenen i særdeleshed?
3. Anser Kommissionen det for ønskeligt, at der på EF-plan tilstræbes en fælles strategi for skattefritagelse i forbindelse med industriens tildeling af forskningskontrakter til universiteterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(28. juli 1993)

Kommissionen mener, at beskatningen kan spille en vis rolle for så vidt angår forsknings- og udviklingsarbejde. Den noterer sig i øvrigt med tilfredshed, at der findes en række skattebegunstigelsesordninger i de forskellige medlemsstater. Det er imidlertid vanskeligt at prioritere ét forskningsinstitut højere end andre. Derfor agter Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt at træffe særlige foranstaltninger vedrørende forskningskontrakter indgået med universiteter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 750/92

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. april 1992)

(93/C 297/05)

Om: Vuggedød

Kan Kommissionen på baggrund af det tredje rammeprogram (1990—1994) oplyse, om der i forbindelse med forskningsprogrammet inden for biomedicin og sundhed er

ydet støtte til forskning i vuggedødssyndromet, navnlig med henblik på udarbejdelse af sammenlignende statistikker over antallet af vuggedødstilfælde i medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antoni Ruberti

(8. juli 1993)

Under det tredje rammeprogram (1990—1994) og specielt under forskningsprogrammet inden for biomedicin og sundhed (1990—1994), vedtaget den 9. september 1991, er der ikke hidtil ydet støtte til forskningsprojekter vedrørende vuggedødssyndromet.

Blandt de 808 forslag til forskningsprojekter, der er registreret efter den anden indkaldelse af forslag under forskningsprogrammet inden for biomedicin og sundhed, er der heller ingen forslag til forskning i vuggedødssyndromet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 830/92

af Claudia Roth og Marco Taradash (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1992)

(93/C 297/06)

Om: »Komitologi«

Kan Kommissionen forelægge en detaljeret og udtømmende liste over samtlige udvalg, der har en organisk eller halvofficiel forbindelse med EF, og som beskæftiger sig med spørgsmål om personers frie bevægelighed, sikkerhed, bekæmpelse af terrorisme, indvandring, bekæmpelse af narkotikamisbrug og kriminalitet, og hvortil Kommissionen har en eller anden form for tilknytning: som medlem, associeret, observatør eller andet?

Kan Kommissionen også forelægge en detaljeret beskrivelse af disse organismers struktur, rolle og arbejdsmåde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(4. august 1993)

De grupper, som de ærede medlemmer omtaler, har ikke EF-karakter, men mellemstatslig karakter. Det betyder, at

Kommissionen i disse grupper ikke har den status, som den normalt tildeles i kraft af traktaterne.

Hvad angår fri bevægelighed for personer, drejer det sig om koordinationsgruppen, som blev oprettet efter Det Europæiske Råds møde på Rhodos i december 1988. Kommissionen har fra begyndelsen fuldt ud deltaget i arbejdet i denne gruppe samt i den horisontale informatikgruppe, som henhører under koordinatorgruppen.

Med hensyn til indvandring oprettedes i oktober 1986 ad hoc-gruppen vedrørende indvandring, i hvilken Kommissionen har deltaget fuldt ud siden begyndelsen, ligesom i dens forskellige undergrupper.

Hvad det politimæssige samarbejde angår, har Kommissionen siden januar 1991 været observatør i de forskellige fora under TREVI-gruppen.

Hvad angår narkotika, fremsatte præsident Mitterand et forslag over for de elleve andre stats- og regeringschefer samt Kommissionens formand, som førte til oprettelse i december 1989 af Det Europæiske Udvalg for Narkotikabekæmpelse (CELAD). Udvalget, som består af »narkotikakoordinatorer« fra medlemsstaterne og fra Kommissionen, udarbejdede i 1990 det europæiske narkotikabekæmpelsesprogram, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Rom (i december 1990). I 1992 udarbejdede CELAD en rapport om gennemførelsen af det europæiske narkotikabekæmpelsesprogram og om de fremtidige retningslinjer for dette. Rapporten blev godkendt på Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i december 1992. CELAD tog ligeledes initiativ til den europæiske narkotikabekæmpelsesuge (16. til 22. november 1992) og til oprettelsen af det Europæiske Observatorium for Narkotika og Narkotikamisbrug. Forordningen om Observatoriet blev godkendt af Rådet (ministrene for det indre marked) den 8. februar 1993 og vil træde i kraft, når der er truffet beslutning om dets sæde. Kommissionen har fra begyndelsen fuldt ud deltaget i arbejdet inden for CELAD.

Når traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft, vil aktiviteterne i disse forskellige fora høre ind under samarbejdet om retlige og indre anliggender, som er omhandlet i traktatens afsnit VI. De tilsvarende grupper vil henhøre under det koordinationsudvalg, der er omhandlet i traktatens artikel K.4, og som eventuelt vil skulle omstrukturere de forskellige grupper på grundlag af de foreliggende behov.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1012/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. april 1992)

(93/C 297/07)

Om: Den græske befolkningsgruppe i Nordamerika og planlægning af fællesskabsprogrammer

Den græske befolkningsgruppe i Nordamerika overstiger skønsomt to millioner personer. I betragtning af at denne græske befolkningsgruppe opretholder en åbenlys tilknytning til den kulturelle tradition og egenart i en EF-medlemsstat, deler Kommissionen så det synspunkt, at den ved planlægningen af EF-programmer bør tage et vist hensyn til den græske befolkningsgruppe i Nordamerika?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(29. juli 1993)

Kommissionen tager ved planlægning af sine programmer på det kulturelle område altid hensyn til, at disse programmer skal fremme kulturelle aktiviteter i medlemsstaterne under hensyntagen til de nationale og regionale særpræg og samtidig fremhæve den fælles kulturarv. Derudover fremmer og støtter både Fællesskabet og de enkelte medlemsstater samarbejdet med tredjelande.

Følgelig kan ethvert kulturelt projekt, som hidrører fra den nordamerikanske befolkningsgruppe af græsk herkomst, og som frembyder den nødvendige kvalitet og indgår i ovennævnte sammenhæng, komme i betragtning inden for rammerne af de årlige budgetbevillinger til kulturelle formål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1150/92

af lord O'Hagan (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. maj 1992)

(93/C 297/08)

Om: Kommissionsformandens rolle

Der er forskellige opfattelser af kommissionsformandens rolle.

1. Er Kommissionens leder formand, chef eller kan han snarere sammenlignes med USA's præsident?
2. Fungerer kommissionsformanden kun på eget ansvar eller kun som repræsentant for Kommissionen som kollegium?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(14. juli 1993)

I henhold til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber er Kommissionen et kollegium bestående af

selvstændige medlemmer, som medlemsstaternes regeringer udnævner for fire år efter fælles overenskomst.

Formanden og de seks næstformænd udpeges for to år blandt dens medlemmer efter samme fremgangsmåde.

Det Europæiske Råd har hjemmel i fællesakten. I dette råd mødes medlemsstaternes stats- og regeringschefer samt formanden for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

I traktaten om Den Europæiske Union er fremgangsmåden for udnævnelsen af Kommissionen ændret. Der hedder heri bl.a., at

»medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst og efter høring af Europa-Parlamentet indstiller den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen. Medlemsstaternes regeringer indstiller i samråd med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen«.

Da der er tale om nye og specifikke institutionelle strukturer inden for Fællesskabet, kan man således ikke foretage de sammenligninger, som det ærede medlem forsøger.

I øvrigt siger det sig selv, at Kommissionens formand lige som dennes øvrige medlemmer udtaler sig på kollegiets vegne under udøvelsen af sit hverv, på nær når han udtrykkeligt erklærer, at han giver udtryk for sin personlige opfattelse, eller når det klart fremgår af de omstændigheder, under hvilke han udtaler sig (f.eks. konferencer, kollokvier osv.).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1160/92

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1992)

(93/C 297/09)

Om: Overrislingsprojekter i Spanien

1. Kan Kommissionen i forlængelse af min skriftlige forespørgsel nr. 1088/91 ⁽¹⁾ oplyse, om der er foretaget en vurdering af den indvirkning, som det planlagte overrislingsprojekt i distriktet Ambroz i provinsen Cáceres kan få på miljøet? Projektet indgår i handlingsprogrammet til forbedring af landbrugets produktionsvilkår i Extremadura og vil få indvirkning på et område, som er opført på Kommissionens SFF3-liste over vigtige levesteder for en række fuglearter (område nr. 098, Embalse de Gabriel y Galán).

Vil Kommissionen i benægtende fald indstille al støtte, indtil der er gennemført en tilfredsstillende miljøeffektanalyse?

2. Om vinteren opholder der sig 600 traner (Grus grus) i det pågældende område, som i henhold til bilag I i direktiv 79/409/EØF ⁽²⁾ er en truet fuglearart. Kommissionens anerkendelse af SFF3-listen er ensbetydende med, at det pågældende område bør klassificeres som særlig beskyttet område i henhold til ovennævnte direktiv. Vil Kommissionen i overensstemmelse med punkt 3.1.4.1, første afsnit, i fællesskabsstøtterammerne for Spanien sikre, at man prioriterer en fuldstændig gennemførelse af det pågældende direktiv i området ved at klassificere dette som særlig beskyttet område (under anvendelse af behørig fællesskabsmidler, for eksempel i henhold til artikel 21 i forordning (EØF) nr. 2328/91 ⁽³⁾ om miljømæssigt følsomme områder), og sørge for, at andre projekter i området ikke strider mod målsætningerne i dette direktiv?

⁽¹⁾ EFT nr. C 55 af 2. 3. 1992, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yannis Paleokrassas

(16. juli 1993)

Efter en række drøftelser med myndighederne i det autonome samfund Extremadura er det konstateret, at overrislingsprojektet i Ambroz-regionen blev godkendt i 1973, og at alle de betingelser, der blev stillet på det pågældende tidspunkt, blev opfyldt. Der blev imidlertid ikke stillet noget krav om, at der skulle foretages en vurdering af virkningerne for miljøet (VVM), som fastsat i direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾.

Den autonome provins Extremadura har imidlertid for nylig — efter adskillige påmindelser fra Kommissionen — lavet en undersøgelse af visse overrislingsprojekters indflydelse på faunaen og floraen.

I den forbindelse har de for projektet ansvarlige myndigheder i det autonome samfund efter drøftelser med de ansvarlige miljømyndigheder besluttet at gennemføre en række kompenserende foranstaltninger med henblik på at sikre bevarelsen af de naturlige levesteder. Disse foranstaltninger vil komme til at omfatte en reduktion af det overrislede areal fra 5 000 til 3 000 ha.

Kommissionen har således ikke kunnet konstatere nogen overtrædelse af EF-lovgivningen, ikke mindst fordi det område, der berøres af overrislingsplanen, ikke er udpeget som særligt beskyttet område i direktiv 79/409/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1421/92
af Francesco Speroni (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (16. juni 1992)
 (93/C 297/10)

Om: Følger for flysikkerheden af en eventuel lempelse af bestemmelserne om besætningen i cockpittet

I det blandede udvalg for undersøgelse af fælles europæiske bestemmelser i flysektoren (JAA — Joint Aviation Authorities) befinder et udkast til fastlæggelse af grænserne for flyve- og arbejdstid sig nu på et fremskredent stade.

Af de foreløbige resultater fremgår det, at der tilsyneladende er sket en betydelig forringelse i forhold til de gældende bestemmelser: Kommissionen bedes oplyse, om den vil høre de faglige sammenslutninger, der repræsenterer besætningen i cockpittet (piloter, flymekanikere og assistenter), og om den finder, at en liberalisering af bestemmelserne er en egnet foranstaltning til forbedring af transportsikkerheden i henhold til artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Union, der blev undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
 (16. juli 1993)

Efter at både arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne har udtrykt ønske om, at der for Fællesskabet som helhed fastlægges et system til regulering af flybesætningers arbejds- og hviletid på det fælles luftfartsmarked, har Kommissionen i over to år samarbejdet med disse organisationer og ligeledes med læge- og sikkerhedseksperter herom. Der har altid været lagt stor vægt på, at branchen høres i så vid udstrækning som muligt, således at man kan nå frem til de mest hensigtsmæssige og effektive bestemmelser.

De af Kommissionen internt foranstaltede høringer via Det Paritetiske Luftfartsudvalg, der er et rådgivende organ for Kommissionen, har på grund af arbejdsgivernes og arbejdstagernes vidt forskellige synspunkter kun resulteret i ringe fremskridt. Kommissionen har desuden fulgt De Fælles Luftfartsmyndigheders (JAA) arbejde på dette område og deltaget i denne organisations høringsprocedure vedrørende dens seneste forslagsskitser. Som led i denne procedure har Kommissionen anmodet om yderligere overvejelse af en række særlige spørgsmål vedrørende sikkerhed og også (på baggrund af subsidiaritetsprincippet) mindre komplekse og obligatoriske bestemmelser.

I erkendelse af, at en eventuel ordning for hele Fællesskabet ikke bør være økonomisk byrdefuld for EF-luftfartsselskaberne og heller ikke bør være ugunstig for flybesætningerne eller forringe luftfartssikkerheden, ønsker Kommissionen først at udtale sig endeligt om JAA-forslagene, når de

foreligger fuldt færdige, og den forbeholder sig også sin initiativret med hensyn til, hvorvidt de eventuelt skal inkorporeres i fællesskabsretten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1582/92
af Filippos Pierros (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (16. juni 1992)
 (93/C 297/11)

Om: Udnyttelse af EF's bevillinger til fællesskabsstøtterammen for Grækenland til de små og mellemstore virksomheder

Ifølge præcise oplysninger er der konstateret alvorlige forsinkelser i bevilling og udnyttelse af de bevillinger, der er givet til regionaludviklingsprogrammer, og hvis formål er at støtte de græske små og mellemstore virksomheder. Konkret har man ikke i tilstrækkelig grad udnyttet disse bevillinger, som vedrører faglig bistand, videreuddannelse af virksomhedslederne, teknologisk modernisering, samarbejde mellem virksomhederne osv. Udover mangel på tilstrækkelig information om eksistensen af disse bevillinger, som er hovedårsagen til de vanskeligheder, der er konstateret, påpeges de forskellige udviklingsorganers svage indsats (udviklingsorganisationer, virksomhedssammenslutninger, handels- og industrikamre). Dette skyldes hidtil manglende udstedelse af de nødvendige præsidentielle dekreter, som af disse organisationer betragtes som nødvendige for den retslige formelle bevilling og forvaltning af ovennævnte bevillinger.

Kommissionen bedes i betragtning af den store betydning, som disse støtteforanstaltninger har for de græske små og mellemstore virksomheder, oplyse hvilke foranstaltninger, den agter at træffe for at løse dette problem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
 (20. juli 1993)

Forsinkelsen i forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger til fordel for små og mellemstore virksomheder, der er indholdt i de regionale operationelle programmer, har medført, at der inden for rammerne af de nuværende fællesskabsstøtterammer (FSR) er blevet iværksat en række pilotaktioner i et begrænset antal regioner. Pilotforsøgene vil danne grundlaget for en eventuel videreførelse af foranstaltningerne til samtlige græske regioner i forbindelse med de næste FSR.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1637/92

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1992)

(93/C 297/12)

Om: GATT-kodeks

Er Kommissionen enig i, at et af de mere omstridte emner under disse forhandlinger er harmoniseringen af sundheds- og miljøstandarderne, således at hjemlige standarder skal bygge på internationale?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1638/92

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1992)

(93/C 297/13)

Om: GATT-kodeks: En harmoniseringsramme

Støtter Kommissionen i forbindelse med disse forhandlinger en harmoniseringsramme, der tilgodeser behovet for forskellige sundheds- og miljøstandarder i den række af nationer, der både tilstræber handel og udvikling og arbejder for sundhed, sikkerhed og et bæredygtigt miljø?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. af 1639/92

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1992)

(93/C 297/14)

Om: GATT-kodeks: Sundheds- og miljøstandarder

Hvilke generelle principper støtter Fællesskabet sig på under forhandlingerne om GATT-kodekserne til harmonisering af sundheds- og miljøstandarderne?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
på skriftlig forespørgsel
nr. 1637/92, nr. 1638/92 og nr. 1639/92
(29. juli 1993)

1. Som led i GATT-forhandlingerne i Uruguay-runden drøftedes harmoniseringen af standarder på sundheds- og

miljøområdet på baggrund af aftaleudkastet om tekniske handelshindringer (TBT) og om sanitære og fytosanitære foranstaltninger (SPS). Det er formålet med disse aftaleudkast at sikre en passende ligevægt mellem en klar anerkendelse af et lands suveræne ret til at vedtage foranstaltninger til beskyttelse af offentlighedens legitime interesser, såsom beskyttelsen af sundhed og miljø, og behovet for at sikre, at sådanne foranstaltninger ikke vedtages med henblik på at skabe unødige hindringer for den internationale handel eller får denne virkning. Ønsket om at skabe denne ligevægt afspejles i den måde, spørgsmålet om harmonisering er grebet an på i de to udkast, som i det væsentlige er baseret på to principper:

- a) det erkendes, at internationale standarder er særlig værdifulde, for så vidt som de mindsker de negative virkninger for handelen. Det er derfor antagelsen, at foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af internationale standarder, ikke udgør en unødigt hindring for handelen (artikel 2, stk. 5 i TBT og artikel 10 i SPS). Landene tilskyndes til at deltage i internationale harmoniseringsbestrebelse og til så vidt muligt at fastsætte deres nationale standarder på grundlag af internationale standarder
- b) det anerkendes fuldt ud, at et land har ret til at anvende indenlandske foranstaltninger, der medfører en højere grad af beskyttelse af sundhed og miljø end den, der følger af internationale standarder (artikel 2, stk. 4 i TBT og artikel 11 i SPS). Sådanne indenlandske foranstaltninger bør dog ikke udgøre en unødigt hindring for handelen, og der er i de to aftaler fastlagt en række kriterier for at undgå dette.

2. Det er Kommissionens politik at fremme internationale harmoniseringsbestrebelse, navnlig i de tilfælde, hvor en hastig udbredelse af indbyrdes uforenelige indenlandske standarder fører til en betydelig opsplnitning af markederne til skade for Fællesskabets eksportører. Det fytosanitære område er et godt eksempel herpå.

Harmonisering kan også være værdifuld som et middel til blandt de deltagende lande at fremme forståelsen for, at der opretholdes en passende beskyttelse af sundhed og miljø. Det siger sig selv, at Kommissionen i overensstemmelse med de krav, der ganske klart fremgår af EØF-traktaten, søger at sikre, at internationale standarder fastsættes på en sådan måde, at der sikres en høj grad af sundheds- og miljøbeskyttelse. International harmonisering er imidlertid ikke et universalmiddel, og under en lang række omstændigheder er nationale foranstaltninger absolut nødvendige, og dette vil fortsat være tilfældet. For det første har en international harmonisering sine begrænsninger, og i mange tilfælde vil nationale standarder på sundheds- og miljøområdet blive vedtaget forud for udviklingen af internationale standarder. For det andet er der tilfælde, hvor international harmonisering ikke er en velegnet politik, fordi effektive standarder skal tilpasses lokale vilkår og vil ikke give anledning til en opdeling af markedet. Dette er f.eks. tilfældet for mange miljøstandarder, som tager sigte på at begrænse lokal forurening, og som er relateret til et acceptabelt emissionsniveau eller til produktionsmetoder, og ikke til en vares endelige kendetegn. Ifølge GATT-reglerne kan foranstaltninger af denne art normalt ikke anvendes på importerede varer. Endelig er det helt legitimt, at Fællesskabet, selv hvis

der foreligger internationale standarder, anvender andre standarder, hvis de internationale standarder er baseret på en utilstrækkelig beskyttelse af sundhed og miljø.

Vil Kommissionen ligeledes oplyse den samlede kostpris og prisen pr. mappe?

—————

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1729/92
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. juli 1992)
(93/C 297/15)

Om: Kommissionens anvendelse af nederlandsk

Jeg har allerede flere gange måttet konstatere, at Kommissionen blot opgiver fransk sprogede adresser, når det drejer sig om dens kontorer i Bruxelles.

Kan Kommissionen oplyse, om man ikke mener, at man dermed skader Belgiens tresprogede status og Bruxelles tosprogede status?

Kan Kommissionen forsikre, at der vil ske en ændring på dette punkt i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(5. juli 1993)

I fortegnelsen over Kommissionens tjenestegrene er institutionernes adresser samt adresserne på de af dens tjenestegrene, som er beliggende i Bruxelles, anført på fransk og nederlandsk.

—————

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1730/92
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. juli 1992)
(93/C 297/16)

Om: Verdensudstillingen i Sevilla

Fra EF's repræsentation ved verdensudstillingen i Sevilla har jeg modtaget en mappe med dokumentation.

Kan Kommissionen oplyse, hvad formålet med dette initiativ er?

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange eksemplarer denne mappe er blevet trykt i, og hvem den er blevet sendt til ud over medlemmerne af Europa-Parlamentet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(4. august 1993)

Alle officielle besøgende i EF's pavillon på verdensudstillingen i Sevilla har modtaget en mappe som den, det ærede medlem omtaler.

Mapperne blev fremstillet i finansielt samarbejde med GEIE Promolive (200 000 ecu).

De blev udtrykt i 10 000 eksemplarer til en enhedspris af 20 ecu.

—————

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1751/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. juli 1992)
(93/C 297/17)

Om: Genopbygning af Ali Pasha-Museet i Ioannina

På den maleriske lille ø Ioannina stod der tidligere et ældgammelt platantræ, som for nylig bukkede under for et voldsomt stormvejr og væltede ned over Ali Pasha-Museet, der herved blev alvorligt beskadiget. Vil Kommissionen bidrage til genopførelse af bygningen, der stammer fra det 18. århundrede, ved at bevilge de nødvendige midler til dette formål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(26. juli 1993)

Kommissionen har mulighed for at yde økonomiske støtte til restaurering af den pågældende bygning under sin foranstaltning til støtte for projekter, der bidrager til bevarelsen af Europas arkitektoniske kulturarv. Det er dog en forudsætning, at projektet opfylder de krav, der hvert år offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Kommissionen er desuden rede til at undersøge, om den har mulighed for at bidrage økonomisk til restaureringen af Ali Pasha-Museet i Ioannina som led i den regionale udvikling, såfremt de græske myndigheder anmoder herom i deres regionale udviklingsplan, der snart skal forelægges til behandling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1753/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1992)

(93/C 297/18)

Om: Restaureringen af det antikke teater og borgen på Mitilini

Det antikke teater og borgen på Mitilini, to mindesmærker, der står tilbage som ruiner på grund af såvel tidens indvirkning som menneskelig ligegyldighed, trues af total ødelæggelse. Det antikke teater er allerede uegnet til enhver form for anvendelse, og borgen er allerede undergået omfattende forvitring og forfald. Til trods for dette anses borgen, som hører til de største i Middelhavsområdet, for at være ét af middelalderens mest bemærkelsesværdige fæstningsværker. Agter Kommissionen at yde økonomisk støtte til restaureringen af disse oldtidslevn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(29. juli 1993)

De to omtalte mindesmærker kan udmærket komme på tale med henblik på finansiel støtte fra Kommissionen inden for rammerne af dennes årlige program for støtte til pilotprojekter til bevarelse af den europæiske arkitektoniske kulturarv, forudsat at de opfylder de betingelser, der hvert år offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Endvidere er Kommissionen parat til nærmere at undersøge muligheden for samfinansiering af restaureringen af det antikke teater og borgen i Mitilini som led i regionaludviklingen, såfremt de græske myndigheder skulle fremsætte en anmodning herom i forbindelse med deres regionaludviklingsplan, som om kort tid forventes indgivet til gennemgang.

blevet betegnet som det vigtigste af de syv særlige landskaber i Tyrkiet og ét af de vigtigste i verden. I løbet af de sidste ti år har området tiltrukket flere og flere turister, og det skønnes, at ca. 1 000 000 turister besøgte stedet alene i 1991. Der er imidlertid ikke truffet nogen praktiske foranstaltninger til beskyttelse af dette naturskønne, historiske mindesmærke med det resultat, at den ukontrollerede massetilstrømning af turister forårsager uvurderlige skader. Ødelæggelsen er så omfattende, at det tyrkiske »Middelhavskontor SOS« opfordrer til turistboykot af området i 1992, så der kan blive tid til at træffe effektive beskyttende foranstaltninger, som i øvrigt foreslås i en rapport fra Unesco.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Hvilke oplysninger har den modtaget om de risici, dette naturskønne historiske mindesmærke, Pamukkale-Hierapolis, er udsat for som følge af den ukontrollerede og hastige udvikling af turismen? Hvorledes kan Fællesskabet bidrage til at beskytte det?
2. Hvilke skridt agter den at tage over for den tyrkiske regering for effektivt at beskytte områdets mindesmærker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(12. august 1993)

Kommissionen har ingen oplysninger om de nævnte mindesmærker. Den kører en række initiativer, der skal bevidstgøre befolkningerne om betydningen af at redde og vedligeholde den europæiske kulturarv, men den har ingen beføjelser, når det gælder om at beskytte fredede bygninger eller områder.

Ansvar for herfor ligger helt og holdent hos de internationale organer, som er kompetente med hensyn til fredning af den arkitektoniske kulturarv.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1829/92

af Alexandros Alavanos (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. juli 1992)

(93/C 297/19)

Om: Ødelæggelse af mindesmærker i Hierapolis i Tyrkiet

Pamukkale-Hierapolis er på grund af de geologiske formationers bemærkelsesværdige naturskønhed og Hierapolis' historiske værdi af Unescos »Verdens Natur- og Kulturarv«

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1848/92

af Josep Verde i Aldea (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1992)

(93/C 297/20)

Om: Kommissionens manglende tilstedeværelse på de europæiske justitsministres møde

Den 9. og 10. juni 1992 afholdt justitsministrene fra de 27 lande, der er medlemmer af Europarådet, og derfor også

ministrene fra de tolv EF-lande, en række møder for at fremme retsstaten i de nye demokratier i Mellem- og Østeuropa og konsolidere den i det øvrige Europa. Desuden behandlede et udkast til europæisk konvention om de skader, der skyldes udøvelse af aktiviteter, som er farlige for miljøet, og som er den første internationale tekst om indførelse af en generel ordning for civilretligt ansvar for skader på miljøet.

Desuden var Canada, Rusland og andre østeuropæiske lande indbudt som observatører i lighed med internationale organisationer og Kommissionen. Ifølge de offentliggjorte oplysninger var Kommissionen imidlertid ikke til stede på konferencen, idet denne ikke havde sendt nogen repræsentant.

Kommissionen bedes begrunde, at den ikke var repræsenteret på en så vigtig konference, når en af målsætningerne for traktaten om Den Europæiske Union er retligt samarbejde på det civil- og strafferetlige område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(3. september 1993)

Kommissionen tillægger Europarådets arbejde på justitsområdet stor betydning, særlig emnerne på dagsordenen for den 18. justitsministerkonference, der blev afholdt på Cypern den 9. og 10. juni 1992.

Kommissionen deltog i konferencen repræsenteret ved chefen for Kommissionens delegation på Cypern, J. P. Derisbourg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1948/92

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 297/21)

Om: Placering af en luftforureningsstation på Akropolis

I betragtning af at den daglige nedbrydning af marmormindesmærkerne på Akropolis på grund af luftforureningen er åbenlys, og at EF støtter programmet til beskyttelse af Parthenon, samt i betragtning af at Det Ægæiske Universitet (miljøafdelingen) har udarbejdet konkrete forslag om etableringen af en luftforureningsstation på Akropolis med henblik på forebyggelse af negative påvirkninger ikke blot af

marmormonumentet på Akropolis, men også generelt på Attika-sletten, og at Grækenland (den 20. juli 1992) ratificerede den europæiske aftale om beskyttelse af den arkæologiske arv, bedes Kommissionen oplyse, om den ved, på hvilken måde de græske myndigheder planlægger og forebygger nedbrydningen af de arkæologiske mindesmærker på Akropolis, og om de støtter Kommissionens meddelelse til Rådet om beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi ⁽¹⁾, om den som led i EF's økonomiske støtte til beskyttelse af Parthenon agter at måle forureningen på Akropolis, og i benægtende fald om Kommissionen agter at yde økonomisk støtte til etableringen af en sådan station?

(¹) Dok. KOM(89) 594 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(28. juli 1993)

Siden 1983 har Kommissionen hvert år på Europa-Parlamentets initiativ ydet støtte til en del af restaureringsarbejderne på Akropolis, som helt og holdent er de kompetente græske tjenestegrenes ansvar.

Disse arbejder, der ved gentagne lejligheder er blevet præsenteret for den internationale offentlighed, bl.a. for specialister i konservering og restaurering, har hidtil vundet genklang.

Det giver sig selv, at luftforureningens angreb på de arkæologiske monumenter i høj grad bekymrer både EF og de græske myndigheder. Dette emne har dog ingen forbindelse med Kommissionens meddelelse til Rådet om beskyttelsen af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi.

Denne meddelelse er rent faktisk blevet fulgt op af et forslag til forordning om udførsel af kulturgoder samt et forslag til direktiv om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område. Disse to forslag var genstand for en politisk aftale i Rådet den 10. november 1992.

Endelig minder Kommissionen det ærede medlem om, at dens finansielle støtte til Akropolis og Parthenon altid ydes på grundlag af forslag, der fremsættes af de kompetente tjenestegrene i Grækenland. Denne støtte tjener for øjeblikket kun til at finansiere restaurerings- og bevaringsarbejderne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2087/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 297/22)

Om: Cal-Nats beliggenhed i et arkæologisk område

På det sted, hvor selskabet Cal-Nat (det tidligere Aget-Iraklis) befinder sig i Almiros i nærheden af Volos, mellem og under de forskellige dele af anlægget med de transportbånd, der transporterer malmen, ligger ruinerne af den antikke by Alos. Finder Kommissionen det formålstjenligt at vise sin interesse for beskyttelsen af miljøet og kulturarven på dette sted, der udgør en uadskillelig del af såvel Grækenlands som Europas arkæologiske mindesmærker generelt? Hvad agter den at foretage sig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(4. august 1993)

Kommissionens rolle med hensyn til beskyttelse og bevarelse af kulturarven er klart defineret i konklusionerne fra Rådets (kulturministrenes) samling den 1. november 1992, som indeholder »retningslinjer for Fællesskabets indsats på kulturområdet«.

Denne rolle vil blive styrket, når artikel 128 i traktaten om Den Europæiske Union er blevet ratificeret, idet EF i henhold til denne artikel skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og udbygge medlemsstaternes indsats. Der tages endvidere hensyn til, at det er medlemsstaterne, der har den største rolle at spille på området og til, at EF's rolle på kulturområdet er af subsidiær karakter.

Som følge heraf må Kommissionen meddele det ærede medlem, at den ikke vil kunne gribe ind over for de græske myndigheder med henblik på at sikre bevarelsen af den antikke by Alos. Et sådant initiativ, som vedrører forvaltningen af den græske kulturarv, påhviler helt og holdent de relevante nationale og/eller regionale myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2475/92

af lord O'Hagan (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. oktober 1992)

(93/C 297/23)

Om: Subsidiaritetsprincippet

I hvilken udstrækning gælder subsidiaritetsprincippet i forbindelse med lovgivning, der allerede er gennemført i Det Europæiske Fællesskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(3. september 1993)

Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Lissabon i juni 1992 Kommissionen til inden udgangen af 1993 at udarbejde en generel rapport om en ny gennemgang af visse fællesskabsbestemmelser for at tilpasse dem til subsidiaritets- eller nærhedsprincippet. På det efterfølgende topmøde i Edinburgh fremlagde Kommissionen et notat om de første resultater af gennemgangen af gældende EF-lovgivning, inkl. eksempler, for Det Europæiske Råd, som tog det ad notam i sine konklusioner. Kommissionen definerede heri flere kategorier af bestemmelser, som den i 1993 har til hensigt at foreslå ændret.

Med dette for øje bestræber Kommissionen sig på at gennemgå de nuværende bestemmelser i lyset af nærhedsprincippets to kriterier:

- hvilke bestemmelser lever ikke længere op til kriteriet om nødvendighed — enten fordi der kan sættes spørgsmålstegn ved det effektive i at regulere på EF-plan, eller fordi den ekstra fordel ved EF-reguleringen ikke længere forekommer åbenlys på baggrund af reguleringerne på nationalt plan?
- hvilke bestemmelser lever ikke længere op til kriteriet om proportionalitet — enten fordi de er unødvendigt detaljerede, eller fordi den bindende juridiske form kan erstattes af et mere fleksibelt instrument (henstilling, aftale med arbejdsmarkedets parter, gensidig anerkendelse osv.)?

Kommissionen mener, at det er af afgørende betydning, at der ved løsningen af denne opgave ikke ændres ved de positive resultater, EF hidtil har opnået. Rent praktisk har Kommissionen i sinde først og fremmest at tage fat på gennemgangen af den ældste del af EF-lovgivningen.

Kommissionen vil fremsætte forslag til Parlamentet og Rådet om den lovgivning, der kan revideres eller ophæves. Ud over de her nævnte ændringstiltag ser Kommissionen ingen andre muligheder for anvendelse af nærhedsprincippet på de nuværende EF-bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2567/92

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. oktober 1992)

(93/C 297/24)

Om: Nederlandenes og USA's undertegnelse af dokumentet om »open sky« (frihed i luften)

Dette dokument, som Nederlandene og USA har undertegnet i Washington, og som har fået navnet »open sky«, giver

det nederlandske luftfartsselskab (KLM) ret til at lande i samtlige amerikanske lufthavne. Selskabet kan desuden de samme steder tage passagerer med og transportere dem til et hvilket som helst mål uden for USA.

Dokumentet er udtryk for et brud med den protektionistiske tradition, der går tilbage til den aftale, der i 1944 blev undertegnet i Chicago. Aftalen fra dengang, som er underskrevet af de fleste lande, har til formål at beskytte nationale luftfartsinteresser. Den amerikanske regering har til stadighed ønsket at få den afskaffet og har gentagne gange tilbudt Tyskland, Frankrig og Storbritannien fri adgang til sine lufthavne. De amerikanske luftfartsselskaber skulle så til gengæld have samme ret. Hidtil har svaret været nej.

Mener Kommissionen ikke, at undertegnelse af ovennævnte dokument om »open sky« kan være begyndelsen til en ny politik, der indebærer en fuldstændig liberalisering af luftfarten på verdensplan, og at denne politik bør fremmes, således at der bliver mulighed for, at »open sky«-aftalen mellem Nederlandene og USA kan udvides til at omfatte hele Det Europæiske Fællesskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(19. juli 1993)

Kommissionen har noteret sig, at Nederlandene og USA for nylig indgik en »open sky«-aftale (om frihed i luften).

USA er fortalere for en liberal politik, som først og fremmest er i de amerikanske luftfartsselskabers interesse. De amerikanske myndigheder er meget restriktive i deres syn på spørgsmål som begrænsning i udenlandsk ejerskab og cabotage.

De amerikanske luftfartsselskaber har meget bedre adgang til lufthavnene i EF, end det er tilfældet for luftfartsselskaberne fra EF i USA, og gør brug af deres femte frihedsrettigheder.

Kommissionen har forelagt en meddelelse om internationale luftfartsforbindelser med tredjelande. Ifølge dokumentet må forhandlinger på EF-niveau med USA betragtes som en prioritering. De vigtigste mål for EF's forhandlinger med USA bør defineres efter en omhyggelig analyse af de eksisterende forhold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2598/92

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. oktober 1992)

(93/C 297/25)

Om: Koordinering af Kommissionens aktiviteter med hensyn til medier

Har Kommissionen planer om at koordinere aktiviteterne i de fire forskellige generaldirektorater, der for øjeblikket beskæftiger sig med audiovisuelle medier og radio?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(28. juli 1993)

Det generaldirektorat, under hvilket den audiovisuelle politik som sådan sorteres, er GD X: »Av-sektoren, Information, Kommunikation og Kultur«.

Også andre generaldirektorater beskæftiger sig helt naturligt med visse aspekter af det audiovisuelle område som led i det »horisontale« politiske arbejde, de udfører, f.eks. vedrørende det indre marked, konkurrencepolitik, forbindelser med tredjelande samt telekommunikation, informationsindustri og innovation.

De normale koordineringsprocedurer inden for tjenestegrene og blandt kommissærerne gælder naturligvis også her.

Endvidere har Kommissionen i 1989 nedsat en gruppe bestående af de af dens medlemmer, der har særlig interesse i audiovisuelle spørgsmål; denne gruppe varetager den politiske ledelse af aktiviteterne på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2611/92

af Peter Crampton (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. oktober 1992)

(93/C 297/26)

Om: Højsøldsning

Kommissionen bedes under henvisning til Rådets direktiv 79/115/EØF⁽¹⁾ om højsøldsers lodsning af skibe i Nordøen og i Den Engelske Kanal oplyse:

1. Om nogen medlemsstat har opfyldt alle bestemmelserne i direktivet?
2. Om andre medlemsstater aktivt bidrager til at fremme anvendelsen af højsølodser (bortset fra udstedelsen af en officiel bestemmelse eller andre tilsvarende midler)?
3. Hvilke skridt Kommissionen har taget for at sikre, at direktiv 79/115/EØF overholdes?
4. Om Kommissionen agter at forelægge forslag om tvungen lodsning?

(¹) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(30. juni 1993)

Der vil blive givet meddelelse om indkaldelse af udbud vedrørende en undersøgelse af lodsning generelt, også højsølodsning, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden september 1993. Kommissionen vil så på grundlag af en sådan undersøgelse kunne vurdere, hvilke initiativer der måtte være nødvendige med hensyn til lodsning.

Undersøgelsen skal omfatte en nøjagtig analyse af forholdene i medlemsstaterne, også hvordan bestemmelserne i direktiv 79/115/EØF er blevet gengivet i de forskellige medlemsstaters lovgivninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2628/92
af sir James Scott-Hopkins (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(27. oktober 1992)
(93/C 297/27)

Om: Støtte til bevarelse af historiske bygninger

Hvilke nye forslag vil Kommissionen forelægge for at bidrage til bevarelse af kulturarven i EF, særligt historiske bygninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(28. juli 1993)

Kommissionen minder om, at Rådet og kulturministrene den 12. november 1992 vedtog retningslinjerne for Fællesskabets indsats på kulturområdet (¹), hvori de ligeledes

understreger betydningen af en indsats fra EF's side for kulturarven.

I lyset af disse konklusioner har Kommissionen givet sig i kast med udarbejdelsen af en meddelelse vedrørende bl.a. støtte til bevarelse af historiske monumenter. Denne meddelelse, som vil bygge på Kommissionens forslag på dette område, vil kunne ligge klar til offentliggørelse i løbet af 1994.

(¹) EFT nr. C 336 af 19. 12. 1992, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2699/92
af Hiltrud Breyer, Paul Lannoye, Virginio Bettini og
Marguerite-Marie Dinguirard (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(29. oktober 1992)
(93/C 297/28)

Om: TACIS-programmet

1. Atomenergiens andel i elproduktionen i SNG andrager kun 12—17%. Derimod anslås det, at der kan spares mindst 40% af det samlede energibehov. Hvorledes begrundes Kommissionen på baggrund heraf, at der næsten udelukkende ydes støtte fra ovennævnte program til atomkraftsektoren?

2. a) Har Kommissionen kendskab til, at forskellige lande, først og fremmest OECD's medlemsstater (Frankrig, Tyskland, Canada) har udbudt undersøgelser om situationen i forbindelse med energiforsyningen i al almindelighed samt atomkraftanlæggene i SNG i særdeleshed i licitation?

b) Er der tale om koordinering mellem de enkelte lande og Kommissionen for at forhindre, at skatteydernes penge bortødsles, idet de samme undersøgelser bortliciteres to gange?

3. a) Kan Kommissionen give garanti for, at den traditionelt set meget stærke forbindelse mellem civil og militær udnyttelse af atomenergi ikke længere eksisterer, og at EF's støtte følgelig udelukkende anvendes til civile formål?

b) Hvorledes agter Kommissionen at skabe garanti herfor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(3. september 1993)

1. Kommissionen mener ikke, at det på kort sigt vil være muligt at opnå den besparelse på 40% i energiforbruget,

som omtales på forespørgselen. Desuden vil elproduktionsstrukturen skulle vurderes på regionalt plan. I visse regioner i Rusland udgør den andel af elproduktionen, kernekraftværkerne tegner sig for, omkring 30 %. Det vil sige, at størstedelen af kernekraftværkerne i de kommende år skal holdes i drift for at garantere elforsyningen til befolkningen og industrien.

Kommissionen mener derfor, at der bør gennemføres bistandsprogrammer for forbedring af sikkerheden ved nukleare reaktorer. Som led i TACIS-programmet afsættes der omkring 20 % til nuklear sikkerhed.

2. a) Kommissionen er informeret om de undersøgelser, medlemsstaterne har bestilt. Kommissionen har tillige gode arbejdsforbindelser med internationale organisationer som f.eks. OECD og Verdensbanken.
- b) Hvad specielt angår nuklear sikkerhed, bidrager koordinationen inden for G-24 til at hindre, at samme undersøgelser foretages flere gange.

Der findes en databank omfattende alle bistandsprojekter, som donorlandene indlæses data i, og som forvaltes af Kommissionen; den er operativ.

3. a) & b) Kommissionen er af den opfattelse, at de bistandsprojekter, der finansieres via TACIS på det nukleare område, er af en sådan beskaffenhed, at de kun er anvendelige i forbindelse med civile nukleare anlæg og aktiviteter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2752/92

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1992)

(93/C 297/29)

Om: Støtte fra Socialfonden til Nederlandene

Kommissionen bedes forelægge en liste over projekter i Nederlandene, som har modtaget støtte fra Socialfonden i hvert af de seneste tre regnskabsår.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(29. juli 1993)

Strukturfondsreformen har indebåret, at man er gået over til at støtte programmer fremfor projekter. Partnerskabsforanstaltninger har medført en decentralisering af Fællesskabets

indsats på det strukturelle område og har dermed gjort det muligt at indrette den mere efter de faktiske forhold, både når behov vurderes, og foranstaltninger gennemføres.

Efter aftale med de nederlandske arbejds- og socialmyndigheder (Sociale Zaken en Werkgelegenheid) påhviler det de 28 regionale kontorer under Arbeidsvoorziening at udvælge og opfølge ESF-projekter. De regionale kontorer opbevarer data om projekterne.

Kommissionen råder kun over data om prioriteterne for de enkelte operationelle programmer. Derfor er det ikke muligt at forelægge en liste over de støttede projekter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2769/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1992)

(93/C 297/30)

Om: De arkæologiske udgravninger i Achaia

Arkæologiske udgravninger har for nylig bragt betydelige fund for dagen af historisk og arkæologisk værdi for en grundig undersøgelse af Achaia's rolle i den mykenske kultur. Der er gjort over 500 fund i over 30 grave, som er blevet afdækket i Kallithea-området, nærmere betegnet i Spentzes og Langkanidia og i Klaos-området, hvor Achaia's værksted var beliggende. Hidtil har man imidlertid ikke fundet de tilsvarende antikke bebyggelser, hovedsagelig fordi de arkæologiske udgravninger gennemføres med meget små midler fra universitetet i Ioannina og Det Arkæologiske Selskab. Agter Kommissionen at deltage i finansieringen af de arkæologiske udgravninger og at anmode det græske Kulturministerium om at yde flere bevillinger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(9. juli 1993)

Kommissionen kan ikke deltage i finansieringen af støtte arkæologiske udgravninger, da der afsættes så begrænsede budgetmidler til Fællesskabets kulturelle initiativer, at det ikke er muligt at iværksætte programmer i denne målestok.

I øvrigt skal det erindres, at medlemsstaterne er efterrådende med hensyn til kulturpolitikken, og at Fællesskabet i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet kun supplerer og støtter medlemsstaternes foranstaltninger, navnlig til bevarelse og beskyttelse af kulturarven. I denne forbindelse redegøres der i Rådets konklusioner af 12. november 1992 om »retningslinjerne for Fællesskabets indsats på kulturområdet« udtrykkeligt for, hvor Fællesskabet kan sætte ind på det kulturelle område. Endelig må det ikke glemmes, at

samme princip er nedfældet i Maastricht-traktatens artikel 128, som er ved at blive ratificeret.

Kommissionen har derfor ikke kompetence til at anmode om, at de græske myndigheder afsætter supplerende bevilninger til arkæologiske udgravninger i Achaia.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2881/92
af Mauro Chiabrando (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. november 1992)
(93/C 297/31)

Om: Jernbaneforbindelse gennem Sempione

Det er blevet meddelt i pressen, at den schweiziske regering agter at standse togforbindelsen mellem Schweiz og Italien gennem Sempione den 3. januar 1993 som følge af driftsunderskud.

Undertegnede kan og vil ikke bestride rigtigheden af tallene for et eventuelt driftsunderskud, men anmoder Kommissionen om at undersøge spørgsmålet ud fra en europæisk synsvinkel, også i forbindelse med aftalen mellem EF og Schweiz om det europæiske højhastighedstognet, og særlig at kontrollere, om det schweiziske initiativ er foreneligt med de indgåede aftaler.

Undertegnede mener desuden, at man bør tage hensyn til den nyligt afholdte schweiziske folkeafstemning til fordel for nye passager mellem Alperne, heriblandt Loetschberg-tunnelen, som sammen med Sempione skal blive en vigtig jernbanepassage efter år 2000.

Også provinsrådet i Novara har udtalt sig herom og har underrettet den italienske regering.

Undertegnede anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at behandle dette spørgsmål og at tage skridt over for den schweiziske regering, således at denne kan klargøre sig de negative følger for den europæiske strategi for store transportforbindelser, samt at redegøre for, hvilke initiativer, den agter at tage for at sikre en positiv gennemførelse af disse projekter, og heriblandt af sempione-projektet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(27. maj 1993)

Den omtalte lukning vil faktisk påvirke transporten af køretøjer på forbindelsen mellem Iselle di Transquera (italiensk grænseovergang) — Brig (schweizisk grænseover-

gang) — Kandersteg. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, blev der truffet afgørelse om at lukke forbindelsen på grund af manglende trafik; man er ikke nået op på den fastlagte minimumstrafik på 50 000 køretøjer/år, der kræves for at opretholde forbindelsen.

Kommissionen har ikke beføjelser til at gribe ind i denne sag. Afgørelsen påvirker ikke Simplon-forbindelsens internationale betydning, og den ændrer heller ikke på den rolle, forbindelsen spiller inden for det transeuropæiske net. Afgørelsen er faktisk et italiensk-schweizisk anliggende.

Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser for at fuldende det transeuropæiske tognet (højhastighedstog, kombineret transport, jernbanetransport), hvor Simplon-forbindelsens betydning bestemt ikke må undervurderes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2893/92
af Carlos Perreau de Pinninck Domenéch (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. november 1992)
(93/C 297/32)

Om: Spaniens økonomiske situation i EF

1. Kan Kommissionen forelægge et skøn over Spaniens bidrag til Fællesskabets budget siden landets tiltrædelse i 1986?

2. Kan Kommissionen ligeledes forelægge et skøn over, hvor store beløb Spanien i alt har modtaget via EF's fonde (ESF, EFRU, EUGFL osv.) og EF's forskellige politikker siden landets tiltrædelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber
(12. august 1993)

Kommissionen følger den regel ikke at offentliggøre og fremsende tal, som gør det muligt at beregne medlemsstaternes nettosaldo, hvad enten der er tale om budgettet eller de likvide midler.

Den vil imidlertid gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på oplysningerne herom i Revisionsrettens årsberetning.

Spaniens faktiske betalinger til Fællesskabets budget siden 1986 fremgår — lige som de andre medlemsstaterne — af forvaltningsregnskabet:

<i>(i mio. ecu)</i>	
Budget	Spaniens bidrag
1986	2 321
1987	1 709
1988	2 678
1989	3 575
1990	3 671
1991	4 580
1992	4 828

godkende et plantebeskyttelsesmiddel, hvis det kan påvises, at produktet ved normal anvendelse hverken direkte eller indirekte har nogen skadelig virkning på menneskers sundhed.

Endvidere indeholder dette direktiv en bestemmelse om, at Fællesskabet i løbet af en tolvårig periode skal foretage en reevaluering af alle de stoffer, der i øjeblikket findes på markedet, og at medlemsstaterne efter en sådan reevaluering skal ændre tilladelserne for alle de plantebeskyttelsesmidler, som indeholder det pågældende aktive stof.

(¹) EFT nr. L 230 af 19. 8. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2956/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. november 1992)

(93/C 297/33)

Om: Anvendelse af plantebeskyttelsesmidler

Ifølge oplysninger fra PAKOE (Det Panhelleniske Center for Økologisk Forskning) bliver mange landbrugere hvert år syge som følge af overdreven brug af plantebeskyttelsesmidler. Det forlyder, at i landsbyen Tibaki på Kreta er i de sidste ti år mere end 850 landbrugere, mænd og kvinder, døde af kræft i tyktarmen på grund af ovennævnte. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at iværksætte med henblik på at beskytte landbrugernes helbred mod plantebeskyttelsesmidler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(13. juli 1993)

Kommissionen har ikke kunnet få bekræftet det ærede medlems oplysning om, at 850 personer skulle være døde af kræft i tyktarmen som følge af overdreven brug af plantebeskyttelsesmidler. Ifølge oplysninger fra de græske myndigheder har der i det sidste tiår været 303 dødsfald i landsbyen Tymbaki og 228 i den landsby, der ligger nærmest ved Mirai. Dødsårsagen var almindelig kræft i henholdsvis 40 og 42 tilfælde.

Med hensyn til beskyttelsen af landbrugernes helbred i forbindelse med brugen af plantebeskyttelsesmidler er der i direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler fastsat meget strenge krav, der skal opfyldes ved afsætningen af disse produkter. Disse krav sikrer en meget høj grad af sundheds- og miljøbeskyttelse og vil i øvrigt blive defineret mere præcist efter Rådets vedtagelse af Kommissionens forslag om tilføjelse af bilag VI til direktiv 91/414/EØF (¹).

Direktiv 91/414/EØF skal anvendes af medlemsstaterne fra den 25. juli 1993. Ifølge direktivet må medlemsstaterne kun

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3018/92

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. november 1992)

(93/C 297/34)

Om: Fællesskabets deltagelse i Skt. Jakobs-året

Afholdelsen af Skt. Jakobs-året i 1993 er for Fællesskabet en lejlighed til at lade sig repræsentere ved den religiøse mindefest, som i 1 000 år har ledt Europas folk til Santiago de Compostela.

Det EF, som i dag repræsenterer en forening af borgere fra de lande, som med samme ideal deltog i forsvaret af nogle værdier, der havde betydning for hele kontinentet, kan ikke stå uden for de masser af europæere, som i Skt. Jakobs-året strømmer til Santiago de Compostela.

Har Kommissionen i forbindelse med sit program for 1993 i stillingsfortegnelsen og gennem tildeling af budgetmidler overvejet at arrangere en række aktiviteter, som afspejler EF's deltagelse i mindefesten i Santiago de Compostela, således at Det Europæiske Fællesskab vil kunne lade sig repræsentere i Compostela — sammen med pilgrimme og besøgende — som arvtager af det fælles forehavende, som blev ført ud i livet af troende fra hele Europa, som dengang strømmede til Compostela for at tilkendegive et trosfællesskab inden for den kontinentale sameksistens rammer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(19. juli 1993)

På kulturministrenes møde i Rådet den 17. maj 1993 vedtog ministrene en erklæring, hvori de gav udtryk for deres glæde over, at flere medlemsstater havde taget initiativ til at kortlægge og bevare den historisk og kunstnerisk værdifulde kulturarv, som pilgrimsvejene til Santiago de Compostela udgør.

De var yderst tilfredse med, at flere medlemsstater var interesseret i at udbrede kendskabet til pilgrimsfærdens veje, der er en del af den europæiske kulturarv, og med de skridt, der var taget for at inddrage borgere og kulturorganisationer i denne opgave.

I erklæringen understreger ministrene den store indsats, Europarådet har gjort for at skabe opmærksomhed om pilgrimsvejene for at fejre Sankt Jakobs-året.

Gennem kulturministrenes erklæring har Fællesskabet således markeret, hvor stor vægt det i tusindåret lægger på at gøre pilgrimsvejene til et europæisk kulturanliggende.

I budgettet for 1993 er der ikke afsat bevillinger til Kommissionens deltagelse i mindefesten for Sankt Jakob.

Kommissionen minder i denne forbindelse om, at den — ud over de ydelser, der fastlægges hvert år — kun undtagelsesvis yder særlige finansielle bidrag i katastrofetilfælde (f.eks. branden i Lissabons Chiado-kvarter eller attentatet mod Uffizi-gallerierne i Firenze) og ellers hovedsagelig på initiativ af Europa-Parlamentet og/eller Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3039/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. december 1992)

(93/C 297/35)

Om: Iværksættelse af mønsterprogrammer for familier

Vil Kommissionen i lyset af familiens stadig stigende betydning og under hensyntagen til de økonomiske ændringer, som virkeliggørelsen af det indre marked vil medføre, og disse ændringers indvirken på den demografiske udvikling i Europa, vise interesse og træffe foranstaltninger, som sigter på en forbedring af forbindelserne mellem arbejds- og familielivet? Anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt, at der ydes støtte fra Socialfonden og Strukturfondene til iværksættelse af mønsterprogrammer til fordel for de fattige og dårligst stillede familier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(19. juli 1993)

Med hensyn til spørgsmålet om muligheden for at forene familielivet og arbejdslivet har Kommissionen i den seneste tid taget en række initiativer.

Således tilrettelagde den den 30. og 31. marts 1992 i samarbejde med det belgiske arbejdsministerium, som har kørt en række pilotprojekter på dette område, en konference om emnet: »Arbejde og familie: Hvordan kan man klare begge dele?« Her mødtes repræsentanter for regeringer, virksomheder, fagforeninger og familieorganisationer for at drøfte dette emne. Til opfølgning af denne konference er der nu ved at blive nedsat en gruppe af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, som skal finde frem til god praksis i virksomheder og informere herom. Der tænkes her både på familierpolitik på arbejdspladsen og på ledsageforanstaltninger for familier uden fast bopæl.

I henhold til det andet fællesskabsprogram for lige muligheder for mænd og kvinder på mellemlang sigt (1985—1990) er der oprettet et net af eksperter i børnepasning og andre foranstaltninger, der kan gøre det muligt at forene arbejde og familieliv. Dette net skal medvirke ved programmets gennemførelse. Nettets hovedopgave har siden dets oprettelse i 1986 været at holde øje med udviklingen på dette område i Fællesskabet, undersøge særlige emner og skrive rapporter herom (f.eks. kvalitet og arbejde inden for børnepasning, mænd i rollen som børnepassere og landbofamiliers behov), indsamle og udsende information samt udarbejde handlingsforslag.

Desuden har Rådet for nylig vedtaget en henstilling og et direktiv, som er af direkte relevans for dette spørgsmål. Det første, som blev vedtaget den 31. marts 1992, vedrører børnepasning ⁽¹⁾. Den anden, som Rådet vedtog den 19. oktober 1992, berører beskyttelse af gravide kvinder på arbejdspladsen ⁽²⁾.

Fællesskabets indsats til fordel for dårligt stillede familier indgår i den mere generelle indsats til bekæmpelse af fattigdom og social udelukkelse.

Her råder Kommissionen kun over begrænset kompetence og begrænsede midler. Dens indsats tager hovedsagelig sigte på at supplere og stimulere de initiativer, der tages af offentlige myndigheder og private i medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 123 af 8. 5. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 348 af 28. 11. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3063/92

af Neil Blaney (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. december 1992)

(93/C 297/36)

Om: Fiskeriaftaler

Vil Kommissionen give Parlamentet en oversigt over de bilaterale aftaler, i henhold til hvilke Fællesskabet har

erhvervet fiskerettigheder i tredjelandes farvande? Der ønskes især oplysninger om:

tredjelande; fiskerettigheder (herunder især fiskearter, tonnage, typer af fartøjer, osv.); kompensationsbeløb udbetalt af Fællesskabet (med nøje angivelse af beløbenes formål); aftalens varighed (med angivelse af ikrafttrædelses- og udløbsdato); samt fordelingen af de erhvervede rettigheder mellem medlemsstaterne.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(17. september 1993)

Da svaret er meget langt og omfatter en række tabeller, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3068/92
af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. december 1992)
(93/C 297/37)

Om: Termitter

På baggrund af den skade, som trædende insekter, de såkaldte termitter, forvolder på bygninger, og især på bygninger af stor historisk værdi, og på baggrund af den kendsgerning at disse plager ikke plejer at respektere grænserne, bedes Kommissionen oplyse følgende:

Kan grundforskningen på nogen mulig måde bidrage til at begrænse denne fare, og har Kommissionen kendskab til nationale tiltag i lighed med initiativet i den franske by Arles?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(2. august 1993)

Kommissionens opgave vedrørende beskyttelse og bevarelse af den kulturelle arv er klart beskrevet, bl.a. i konklusionerne fra kulturministrenes møde i Rådet den 12. november 1982 om »Retningslinjer for Fællesskabets indsats på kulturområdet«.

Kommissionens rolle, der vil blive styrket ved ikrafttrædelsen af artikel 128 i traktaten om Den Europæiske Union, der er ved at blive ratificeret, tager sigte på at fremme medlemsstaternes samarbejde og om nødvendigt at støtte og

supplere deres indsats, dog under hensyn til, at det er medlemsstaterne, der har hovedansvaret på området, og at Fællesskabets indsats på kulturområdet underordnes princippet om subsidiaritet.

Hvad EF-forskningen angår, foretages der i øjeblikket i forbindelse med Særprogrammet for Forskning og Teknologisk Udvikling inden for Miljø et betydeligt arbejde for at bevare og beskytte den europæiske kulturarv. Formålet med denne forskning er at forstå og mindske miljøforureningens indvirkning på bygninger og kunstgenstande af historisk værdi. Desværre er de skader, der forvoldes af insekter, f.eks. termitter, ikke omfattet af det nuværende program.

Men under rammeprogrammet er der en lang række EF-projekter til fremme af metoderne for vurdering af den kulturelle arvs generelle tilstand; dette kunne føre til en forbedring af muligheden for at identificere og forebygge mod skader, der forvoldes af termitter.

Selv om sådanne skader kan reduceres væsentligt gennem en hensigtsmæssig daglig forvaltning, er der grund til at udvide F&U-projekterne, så de bl.a. omfatter følgende:

- bedre metoder til tidlig opdagelse af termitangreb
- bedre metoder for analyse og tests af forebyggende kemiske midler
- bedre og bredere anvendelse af biologisk bekæmpelse (f.eks. feromoner, insekticider, patogener osv.).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3070/92

af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. december 1992)
(93/C 297/38)

Om: Den europæiske litteraturarv

Forlaget De Boeck-Wesmael i Bruxelles har netop udgivet de første tre bind i en serie på tolv om den europæiske kulturarv. Professor Jean Claude Polet fra det katolske universitet i Louvain står for udvælgelsen af de litterære værker.

I en litteraturanmeldelse af dette værk (»Le Monde«, fredag den 30. oktober 1992, s. 30) hedder det, at de forskellige europæiske instanser heller ikke har fundet det hensigtsmæssigt at støtte projektet...

Vil Kommissionen redegøre for det andragende, som den har modtaget, og om sin holdning hertil, samt om dens eventuelle evaluering af den betydning, som denne »monumentale antologi over europæisk litteratur« vil kunne få for dannelse af en fælles kulturel bevidsthed, hvis den blev udgivet i uændret eller bearbejdet form på de øvrige fællesskabssprog?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(14. juli 1993)

Det nævnte og andre lignende værker, der beskæftiger sig med studiet af sammenlignende europæisk litteratur, er utvivlsomt værdifulde dokumenter, der kan lære os at påskønne vor fælles kulturarv. Med hensyn til bøger og læsning er Kommissionen imidlertid nødt til at indskrænke sine aktiviteter til de foranstaltninger, der er planlagt som led i det vedtagne program for området. Der kan ikke som led i dette program ydes direkte tilskud til udgivelse, men derimod kan der under visse omstændigheder ydes støtte til oversættelse.

Kommissionens program om et fremstød for bøger og læsning blev vedtaget på grundlag af resolutionen fra Rådet og kulturministrene, forsamlet i Rådet, af 18. maj 1989⁽¹⁾. Blandt de otte foranstaltninger, der er opført i bilaget til nævnte resolution, er der ingen, der giver mulighed for at yde direkte tilskud til udgivelse. Af disse årsager kan Kommissionen ikke imødekomme nogen ansøgninger af denne art.

Med hensyn til oversætterstøtte, har der siden 1989 eksisteret et pilotprojekt, i henhold til hvilket der årligt kan ydes 200 000 ECU i tilskud til oversættelse af samtidige litterære værker. Hvert år offentliggøres der en indkaldelse af ansøgninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og udvælgelsen sker på grundlag af en udtalelse fra en gruppe særligt kyndige personer, der er udpeget af Kommissionen på forslag af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 183 af 20. 7. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3160/92

af Wilfried Telkämper (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 297/39)

Om: Vurdering af indvirkningerne på miljøet i henhold til VVM-direktivet i forbindelse med ekspropriationerne til den tyske motorvej A100 i Berlin

1. Er det korrekt, at Kommissionen for tiden behandler en klage om omsætning af EF-direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾, indgivet af personer, der er berørt af ekspropriationerne til motorvej A100?

2. Foreligger der nogen resultater heraf? I bekræftende fald, hvilke, og, hvis ikke, hvor langt er man nået med undersøgelserne?

3. Er Kommissionen bekendt med, at disse ekspropriationer bliver gennemført i henhold til lov om fremskyndelse af planlægning af trafikveje, og at en klage til forvaltningsdomstolen som første og sidste instans ikke har opsættende virkning?

4. Er Kommissionen bekendt med, at en naturfredningsforening i Berlin har indgivet klage ved forvaltningsdomstolen mod ekspropriationsafgørelsen?

5. Hvad vil Kommissionen foretage sig, hvis ovennævnte klager fører til et resultat, der gør det rimeligt at indlede en formel retssag, og der samtidig, fordi en klage ikke har opsættende virkning, med påbegyndelsen af bygningen af motorvej A100 er skabt en situation, hvor klagerne ikke kan få deres rettigheder tilbage?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(19. juli 1993)

1. & 2. Kommissionen er informeret om motorvejsprojektet A100 til Berlin. De tyske myndigheder skønner, at de har foretaget den nødvendige vurdering af virkningerne på miljøet i henhold til deres administrative godkendelsesprocedure (Planfeststellung). Kommissionen indbragte den 23. december 1992 sagen for Domstolen om, hvorvidt denne administrative procedure stemmer overens med procedurerne i direktiv 85/337/EØF om vurdering af virkninger.

3. Ja.

4. Nej.

5. Klager forelagt Kommissionen har aldrig udsættende kraft. Alene Domstolen kan i kraft af EØF-traktatens artikel 186 og under betingelser fastsat af denne foreskrive midlertidige foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3169/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 297/40)

Om: Modstandsbevægelsens trykkeri i Kallithea

I begyndelse af 1942 udgravede to modstandsfolk fra et værelse i et hus, beliggende i Odos Skra i Kallithea, et rum på

8 m², hvor de efter ordre fra deres modstandsgruppe indrettede et trykkeri, hvor man indtil den 12. oktober 1944 trykkede avisen »Den Frie Grækenland«, opråb, skrifter og brochurer. De to modstandsfolk bevarede hemmeligheden om dette trykkeris eksistens i godt 40 år indtil november 1984. Staten, som fik kendskab til trykkeriets eksistens, lovede at gøre stedet til et museum for den nationale modstandsbevægelse. For nylig har det græske kulturministerium vedtaget at tilbagekalde denne afgørelse med den begrundelse, at den græske stat ikke har penge til rådighed til at oprette og opretholde dette museum. Agter Kommissionen at yde støtte til modstandsbevægelsens organisation, de lokale myndigheder og mere generelt den græske stat for at bevare et mindesmærke mod nazismen, som måske ikke har sin lige i hele Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(23. juli 1993)

Kommissionen anerkender den betydelige plads, som modstandsbevægelsens trykkeri i Kallithea indtager i det græske folks historie. Samtidig skal den dog minde det ærede medlem om, at Kommissionens rolle, når det gælder beskyttelse og bevarelse af kulturarven, er klart defineret, bl.a. i Rådets og kulturministrenes konklusioner af 12. november 1992 vedrørende »retningslinjer for Fællesskabets indsats på kulturområdet«. Artikel 128 i traktaten om Den Europæiske Union (der er under ratificering) vil være det fremtidige grundlag for Fællesskabets foranstaltninger på dette område.

Da det er medlemsstaterne, der spiller den vigtigste rolle på det pågældende område, og da EF's indsats på det kulturelle område kun kan være af supplerende art, bliver EF's funktion således at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og, om nødvendigt, støtte og supplere deres indsats.

Som følge heraf kan Kommissionen ikke udtale sig om afgørelser, der med suverænitæt er truffet af de myndigheder i Grækenland, som er kompetente med hensyn til bevarelse af historiske mindesmærker.

Endvidere skal der mindes om, at budgetpost B3-2000, som i øjeblikket anvendes ved finansiering af fællesskabsforanstaltninger til bevarelse og fremhævelse af den europæiske kulturarv, ikke gør det muligt for Kommissionen at bidrage til oprettelse og/eller drift af museer i medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3170/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(6. januar 1993)
(93/C 297/41)

Om: Beskyttelse af kulturarven i Pikri i departementet Rethymnon

Pikri er en af de mindste byer i Grækenland med en bemærkelsesværdig byzantinsk og venetiansk historie. Byen ligger 18 km fra Rethymnon. Byens historie er præget af tidens tand, og især bygninger af arkitektonisk betydning, som har eksisteret i århundreder, begynder at forfalde. Store venetianske buer, den berømte historiske port fra det sekstende århundrede Villa Clodio, pragtvillaer, gamle huse og pladser vil lide uoprettelig skade, hvis der ikke træffes foranstaltninger til beskyttelse heraf. Agter Kommissionen at medvirke til bevarelsen af denne betydningsfulde kulturarv i Pikri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(7. juli 1993)

I forbindelse med Fællesskabets foranstaltning på kulturområdet, specielt med hensyn til restaureringen og bevarelsen af den arkitektoniske arv, skal der som fastsat i kulturministrenes konklusioner af 12. november 1992 om retningslinjerne for Fællesskabets kulturforanstaltninger tages hensyn til, at medlemsstaterne fortsat spiller en afgørende rolle på dette område og til, at Fællesskabets foranstaltninger gennemføres på grundlag af subsidiaritetsprincippet.

I øvrigt er det i artikel 128 i Maastricht-traktaten, der er under ratifikation, udtrykkeligt fastsat, at Fællesskabet ved sin indsats for at fremme bevarelsen og beskyttelsen af den kulturarv, der er af europæisk interesse, skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og udbygge medlemsstaternes indsats.

Trods den store kulturelle interesse, som Pikri ved Rethymnon (Kreta) har, er medlemsstaterne (de lokale, regionale eller centrale myndigheder) eneansvarlige for at forvalte og bevare egne historiske monumenter. Kommissionen har ingen adkomst til at gribe ind i dette spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3221/92
af Gerardo Fernández-Albor (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (6. januar 1993)
 (93/C 297/42)

Om: EF-adgangskort til museer og monumenter

Den stadig større bevægelsesfrihed, EF-borgerne har opnået takket være fremskridtene i Fællesskabets bestræbelser, bør følges op med supplerende faciliteter, som kan komme visse sider af borgernes personlige udvikling til gode, herunder den kulturelle side.

Forskellige fremtrædende kulturorganisationer har derfor foreslået, at der med henblik på at lette EF-borgernes adgang til alle de monumenter og museer, der findes i medlemsstaterne, indføres et adgangskort, som skal udstedes af de forskellige kulturministerier på nærmere angivne betingelser og give enhver borger i Det Europæiske Fællesskab problemfri adgang til ethvert monument eller museum i alle de lande, han eller hun måtte besøge.

Finder Kommissionen, at den bør benytte sin initiativret til at forelægge Rådet et forslag om indførelse af et EF-adgangskort til de museer og monumenter, der befinder sig på Fællesskabets område, med henblik på at fremme EF-borgernes kulturelle udvikling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
 (26. juli 1993)

Kommissionen har ikke til hensigt at foreslå Rådet, at der indføres et EF-adgangskort til museer og monumenter i Fællesskabet, som skulle udstedes på nærmere angivne betingelser.

Traktaten om Den Europæiske Union, som i øjeblikket er under ratificering, fastslår imidlertid, at EF ved sin indsats kan fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og udbygge deres indsats, bl.a. på områder som forbedring af kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie samt bevarelse af kulturarven.

Med dette formål for øje og på grundlag af en meddelelse fra Kommissionen om de nye perspektiver for Fællesskabets indsats på kulturområdet, anmodede kulturministrene, der var forsamlet i Rådet den 12. november 1992, Kommissionen om at udarbejde et »oplæg« om bygninger og genstande, der hører til kulturarven. Det mere generelle spørgsmål om EF-borgerens adgang til museer og monumenter i Fællesskabet vil uden tvivl blive drøftet under de høringer, der er forudset i denne forbindelse. Kommissionen

vil derefter kunne stille forslag på grundlag af de målsætninger, som de pågældende deltagere måtte blive enige om.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3223/92
af Christine Crawley (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (6. januar 1993)
 (93/C 297/43)

Om: Følger for ligestillingen efter ophævelsen af mindstelønsbeskyttelsen i Det Forenede Kongerige

Er det Kommissionen bekendt, at den britiske regering i det britiske parlament har foreslået at afskaffe lønnævnene, som fastsætter minimumslønnen for arbejdstagere i detailhandelen, hotel- og restaurationsbranchen, tekstil og beklædning, frisørfaget og andre lavtlønsområder? Vil Kommissionen udtale sig om konsekvenserne af forslaget på baggrund af EF's ligestillingslovgivning, idet kvinderne udgør $\frac{3}{4}$ af de arbejdstagere, som er beskyttet af lønnævnene, og eftersom lønforskellen mellem mænd og kvinder er større i Det Forenede Kongerige end i nogen anden medlemsstat? Hvordan vil Kommissionen reagere, hvis den britiske regering beslutter sig til at gøre landet til den eneste medlemsstat i EF uden et lovligt fastsat minimallønsniveau?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
 (29. juli 1993)

Kommissionen er bekendt med, at regeringen i Det Forenede Kongerige har fremsat forslag om afskaffelse af lønnævn. Kommissionen er endvidere bekendt med, at lønnævnene fastsætter minimumslønnen for 2,5 mio. lavtlønnede arbejdstagere, hvoraf næsten 80 % er kvinder, som for manges vedkommende arbejder deltids eller i hjemmet.

Kommissionen er betænkelig ved de følger, forslaget sandsynligvis vil få for ligeløn. En undersøgelse, som Kommissionen gennemførte for nylig, har tydeligt vist, at generelle lønregulerende systemer er vigtige for fremme af ligeløn, og at de positive virkninger af direktivet om ligeløn for kvinders løn efter al sandsynlighed vil blive begrænset i medlemsstater, som ikke har regulerende systemer, der fastsætter minimumsstandarder for arbejdsmarkedet (Rubery, (1992)).

Det skal i øvrigt anføres, at selvom afskaffelsen af lønnævn rent faktisk ikke gør Det Forenede Kongerige til det eneste land uden minimumsløn, som kan gennemtvinges ved lov, udgør den andel af arbejdstagerne i Det Forenede Kongerige,

som omfattes af kollektive overenskomster om minimumsløn, på indeværende tidspunkt mindre end i andre lande uden lovfæstet minimumsløn.

Kommissionen har endnu ikke modtaget instituttets årsrapport eller regnskaber for 1992.

Instituttets hjemsted er Paris.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3252/92

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 297/44)

Om: Tilskud til Det Europæiske Institut for Ytringsfrihed

På konto A-3031 på budgettet er der opført bevillinger, som skal dække tilskud til Det Europæiske Institut for Ytringsfrihed.

Kan Kommissionen oplyse, på hvilken måde disse bevillinger er anvendt i regnskabsårene 1991 og 1992, om muligt med en oversigt over de aktiviteter, der er ydet tilskud til?

Kan Kommissionen ligeledes oplyse, hvor dette institut er hjemmehørende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(29. juli 1993)

Af de 200 000 ecu, der var afsat på budgettet for 1991, blev der udbetalt 189 803 ecu til instituttet.

Dette beløb dækkede instituttets administrationsudgifter i 1991 samt gennemførelsen af følgende projekter:

- polske og bulgarske borgmestres besøg og deltagelse i møder med nogle af deres kolleger for at drøfte de lokale myndigheders indsats for at fremme demokratiet
- besøg af repræsentanter fra »Union des Forces Démocratiques« og deres deltagelse i møder med medlemmer af de nationale parlamenter
- Øst-Vest-sommerkurser for repræsentanter for de lokale myndigheder og delegationer fra diverse foreninger i Polen, Tjekkioslovákiet, Rumænien, Ungarn, Bulgarien, Albanien, Jugoslavien og de baltiske stater
- studier i pressens funktion i Bulgarien og Rumænien
- forberedelse af en række projekter, kurser og konferencer i 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3271/92

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 297/45)

Om: Teknisk skole i Antikira

I begyndelsen af 1986 vedtog EFRU at yde finansiel bistand til oprettelse af en teknisk skole i Antikira i amtet Viotia. Initiativet til og fremskyndelsen af projektet var udgået fra arbejdstagerforeningen i virksomheden Græsk Aluminium, som støttede sagen økonomisk og skænkede grunden, hvorpå skolen skulle opføres. Arbejdet begyndte i 1987, og ifølge planerne skulle skolen have en undervisningskapacitet på 400 unge, der skulle specialisere sig inden for en række industrigrene. En vigtig rolle i denne sammenhæng spillede naturligvis naboskabet med Græsk Aluminium, landets største industrivirksomhed, hvor der var mulighed for at komme i erhvervspraktik. Skolen er endnu ikke åbnet, til trods for den afgørende betydning den ville have for regionen og græsk økonomi, samtidig med at de græske myndigheder flere gange har gjort indvendinger og har foreslået ændringer, som ville gøre det muligt, at skolen åbnede, og oven i købet under den påkrævede kontrol og trilateral forvaltning (sammen med virksomhedens sociale partnere). Kan Kommissionen oplyse:

1. Om den følger udviklingen af dette projekt, og om den kan begrunde forsinkelsen heraf?
2. Om den græske forvaltning har gjort den forventede indsats, og i modsat fald hvorfor?
3. Hvilke foranstaltninger den vil træffe med henblik på projektets fuldførelse, som det oprindeligt var planlagt og vedtaget, således at regionen kan ophjælpes, og de allerede anvendte midler ikke går til spilde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(27. maj 1993)

Tilsyn med projekter, der gennemføres i forbindelse med fællesskabsstøtterammer, skal først og fremmest ske ved hjælp af medlemsstaternes kontrolmekanismer, idet Kommissionen dog selv regelmæssigt gennemfører kontrol på stedet.

Det specifikke projekt, som det ærede medlem nævner, blev finansieret før gennemførelsen af strukturfondsreformen i 1989.

De oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, viser, at det projekt, som fik støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (dvs. opførelsen af den pågældende tekniske skole), rent faktisk er afsluttet.

Det problem, det ærede medlem nævner, vedrører tilsyneladende driften af den tekniske skole. Der er her tale om et spørgsmål, som må løses af medlemsstatens myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3336/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. januar 1993)

(93/C 297/46)

Om: Oprettelse af et kriminalpoliti i Grækenland

De græske første instans og anden instans domsmyndigheders anmodning om øjeblikkelig oprettelse af et kriminalpoliti, og de relevante lovforslag, som tidligere var blevet udarbejdet, og som var blevet fremlagt for det græske parlament, vil blive liggende i justitsministeriets »skuffer«. Har Kommissionen til hensigt at henstille til den græske regering, at den imødekommer ovennævnte anmodning fra de græske domsmyndigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(4. august 1993)

Da politiets og domstolens interne organisation helt og fuldt henhører under medlemsstaterne ansvarsområde, kan Kommissionen ikke udtale sig i dette anliggende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3501/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1993)

(93/C 297/47)

Om: Oldtidsfundene i Kromiona

Situationen kan udvikle sig tragisk, hvis hovedvejen Athen-Korinth, som det er planlagt, gøres bredere ved 620 km, og

der bygges tilkørselsveje. Det vil den, fordi der på dette sted allerede er gjort oldtidsfund, som f.eks. en del af en geometrisk kirkegård fra en græsk bebyggelse i det gamle Kromiona, terracottabænke osv. Har Kommissionen til hensigt at vise interesse for, at der i samarbejde med de græske myndigheder kan udføres de nødvendige tekniske arbejder med henblik på at redde oldtidsfundene i Kromiona?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(9. juli 1993)

Kommissionens rolle i forbindelse med beskyttelsen af kulturarven er klart defineret i Rådets konklusioner af 12. november 1992 om »retningslinjer for Fællesskabets indsats på kulturområdet«.

Denne rolle — der bliver styrket, når traktaten om Den Europæiske Union bliver ratificeret og artikel 128 træder i kraft — består i at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og supplere deres indsats. Den tager hensyn til, at medlemsstaterne spiller den helt dominerende rolle i forbindelse med indsatsen på kulturområdet og Fællesskabet kun en sekundær.

Derfor må Kommissionen erindre det ærede medlem om, at den ikke har beføjelse til at gribe ind med henblik på gennemførelse af arbejder til beskyttelse af oldtidsfundene i Kronyona. Kompetencen hertil henhører udelukkende under de relevante græske myndigheder, nærmere betegnet det græske kulturministerium.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 30/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. februar 1993)

(93/C 297/48)

Om: Europaskolerne

Har Kommissionen under henvisning til, at det er nødvendigt for udviklingen af en europæisk undervisning i Fællesskabet og med kendskab til anmodningen fra Europaskolen i Luxembourg om en rimelig støtte til Europaskolerne, til hensigt at støtte den europæiske dimension inden for undervisning, som i dag samler over 15 000 elever, heraf 3 250 i Luxembourg, hovedsageligt børn af Fællesskabets embedsmænd samt ligeledes børn fra Europa med forskellig social oprindelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(12. maj 1993)

Selve undervisningsstrukturen på Europaskolerne indebærer, at den europæiske dimension opdages i dagligdagen. Lige fra de første klasser i grundskolen tilrettelægges der »europæiske timer«, socio-kulturelle aktiviteter og sportsaktiviteter, hvori alle elever på samme niveau deltager uanset nationalitet og basissprog. Især fører indlæringen af levende sprog gennem en direkte metode frem til, at der i overbygningen undervises i fællesfag på elevernes første fremmedsprog. Der tilrettelægges hvert år nogle særlige dage på hver skole til oplysning om udviklingen inden for Fællesskabets anliggender.

I den nye Aftale om Vedtægten for Europaskolerne, der blev foreslået af Kommissionen, og som undervisningsministrene, forsamlet i Rådet, den 27. november 1992 nåede til politisk enighed om, godkendes det udtrykkeligt, at der tages hensyn til den europæiske dimension i Europaskolernes læseplaner som et af de grundlæggende principper for deres politiske struktur.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 68/93

af André Sainjon (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. februar 1993)

(93/C 297/49)

Om: HDTV-programmel

Rådet traf den 19. november 1992 principbeslutning om en handlingsplan, hvor D2MAC-standarden prioriteres. Kommissionen foreslog i april en bevilling på 500 mio. ecu fordelt over fem år, men der ser det nu ud til, at vi er på vej mod et kompromis på omkring 400 mio. ecu, hvoraf ca. 200 mio. ecu er øremærket til programmel.

Den del af bevillingerne, der er afsat til programproduktion, er imidlertid utilstrækkelig, hvis D2MAC- og snart HDMAC-standarden virkelig skal vinde indpas hos forbrugerne. De vigtigste vanskeligheder ligger i transposition af 16 mm-film og udsendelse af sportsudsendelser i dobbeltstandard, idet man for øjeblikket anvender et 4/3-system. De forøgede omkostninger vil ikke fuldt ud kunne dækkes af den planlagte EF-støtte.

Hvor agter Kommissionen at forsøge at finde de nødvendige yderligere bevillinger til sikring af en virkelig synergi mellem fjernsynsselskaberne og produktionsselskaberne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(26. juli 1993)

Forslaget til afgørelse om en handlingsplan for indførelse af avancerede tv-tjenester i Europa har til formål at fremskynde udviklingen af et marked for avancerede satellit- og kabelbårne tv-tjenester i Europa.

Forslagets afsnit om programmer tager sigte på, at de nye tjenester får adgang til europæiske programmer af tilstrækkelig høj kvalitet. Endvidere er hensigten at tilskynde programindustrien til at forberede indførelsen af HDTV ved at tilpasse sig de nye produktionsmetoder, der er nødvendige for dens overlevelse og udvikling.

For at kunne opfylde disse målsætninger har Kommissionen i sit forslag især lagt vægt på, at der skal kunne leveres avancerede tv-tjenester, som omfatter alle de elementer, der er nødvendige for at bringe avanceret tv frem til seeren, dvs. distribution pr. satellit og kabel, adgang til egnede programmer og et tilstrækkeligt stort antal modtagere på markedet. Med hensyn til programmerne har Kommissionen forudset særlige støttemuligheder for producenterne, hvad enten der er tale om tv-stationer eller uafhængige producenter.

Disse ordninger tager hensyn til de særlige karakteristika af både kunstnerisk, teknisk og økonomisk art ved de forskellige produktionsmedier, som f.eks. 35 mm film og HD-video. De tager sigte på kun at dække en del af de opståede meromkostninger, idet Kommissionen mener, at producenterne har interesse i selv at bidrage til at sikre, at deres produktion er levedygtig.

Handlingsplanen blev formelt vedtaget af Rådet den 22. juli 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 220/93

af Sérgio Ribeiro (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. februar 1993)

(93/C 297/50)

Om: Vigtigt projekt vedrørende grænseoverskridende naturpark i fare — »Tejo Internacional«

Blandt de klassifikationer, som er fastlagt af en række internationale organer, er »Tejo Internacional« af det nationale råd for parker og reservater og til bevaring af den

portugisiske natur udlagt som »særligt beskyttet område i henhold til direktiv 79/409/EØF (1)«.

Quercus — den portugisiske økologiske sammenslutning — iværksatte sammen med andre økologiske sammenslutninger i Spanien et grænseoverskridende projekt til beskyttelse af truede fuglearter. Dette projekt blev betragtet som et højt prioriteret pilotprojekt, og som en vigtig fællesskabsaktion i 1989, og vakte Unescos interesse, idet man har indledt proceduren for klassificering af området som biosfærisk reservat.

Imidlertid gav den portugisiske regering, via landbrugsministeriet og i modstrid med miljøministerens klare opfattelse, en række områder, der er omfattet af projektet, status af jagtområder, hvilket har givet sig udslag i en tilsidesættelse af den oprindeligt forelagte plan. Dette er en trussel mod eller endog en hindring for gennemførelsen af projektet, medmindre der iværksættes andre foranstaltninger og aktioner til modvirkning heraf.

Kan eller bør Kommissionen ikke — i lyset af den alvorlige miljømæssige trussel, projektets grænseoverskridende karakter, den opnåede støtte til projektet samt med henblik på at støtte de bestræbelser, der udfoldes på nationalt niveau — orientere sig om situationen og de dermed forbundne modsætninger?

(1) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(19. maj 1993)**

Området »Tejo Internacional« betragtes som et område af største betydning for bevarelsen af vilde fugle, men er endnu ikke blevet fredet af Portugal som særligt beskyttelsesområde i medfør af artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle.

Projektet »Protecção do Rio Tejo Internacional« har været under gennemførelse siden 1989 og samfinansieres med støtte fra EF som led i Rådets »ACE«-forordning (EØF) nr. 2242/87, om fællesskabsaktioner på miljøområdet.

Fra portugisisk side er sammenslutningen Quercus og landets statslige tjeneste for naturparker ansvarlige for iværksættelsen af projektet; Kommissionen er underrettet om situationen på stedet takket være løbende kontakt med disse instanser. Overvågningen af projektet har til dato ikke givet anledning til indgriben fra Kommissionens side.

Målene med dette grænseoverskridende projekt indbærer ikke nødvendigvis, at der indføres jagtforbud i hele det pågældende område. Men Fællesskabet er for øjeblikket i gang med at undersøge, om visse områder, som er reserveret til jagt, og som er blevet udpeget for nylig, kan forenes med projektets mål og med EF-lovgivningen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 221/93

af Sérgio Ribeiro (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. februar 1993)

(93/C 297/51)

Om: Omstruktuering ved hjælp af fællesskabsstøtte og afskedigelser — Miner i Panasqueira

Lørdag den 16. januar 1993 meddelte »Anglo-American Corporation«, som har koncession på Panasqueira-mine-driften i det centrale Portugal, fagforeningsrepræsentanterne for arbejdstagerne i disse miner, at den agtede at gennemføre en kollektiv afskedigelse af 400 arbejdstagere.

Denne foranstaltning følger efter opsigelsen af mange arbejdstageres kontrakter med deraf følgende udbetaling af erstatningsbeløb, efter at arbejdstagerne har modtaget skrivelser og været udsat for pression fra ledelsen i »Anglo-American Corporation«, som stadig ikke er tilfreds og ønsker at reducere arbejdsstyrken til ca. 100 arbejdstagere som led i en udvikling, der formodentlig vil betyde lukning af minerne.

Dels forekommer disse foranstaltninger at være lidet forenelige med den kendsgerning, at virksomheden for nylig har modtaget 500 mio. esc. fra EFRU til omstruktuering af minerne, og dels er de ca. 5 000 personer, der lever i mineområdet, direkte afhængige af arbejdet i minerne; ifølge fagforeningen vil en lukning af minerne uden hensyntagen til de sociale følger ende i »kaos og få dramatiske følger«.

Vil Kommissionen oplyse, om støtten fra EFRU blev ydet på betingelser, som pegede i retning af denne udvikling?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(24. juni 1993)**

Til de investeringer, som det ærede medlem omtaler, er der blevet ydet et tilskud på 500 mio. esc. (2 800 000 ecu) under investeringsstøtteordningen SIBR (Sistema de Incentivos a base Regional), der samfinansieres af EF (70 %) og Portugal (30 %). Til dato har foretagendet fået udbetalt 131,25 mio. esc. (737 000 ecu) af EF's andel af støtten.

I overensstemmelse med nærhedsprincippet er det de kompetente portugisiske myndigheder, der varetager forvaltningen af SIBR. De har meddelt Kommissionen, at de undersøger de pågældende investeringer for at danne sig et skøn over foretagendets mulighed for at opfylde de betingelser, der knytter sig til SIBR-tilskuddet. De vil underrette Kommissionen om udfaldet af deres undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 223/93

af Siegbert Alber (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. februar 1993)

(93/C 297/52)

Om: Polens eksport af jern- og stålprodukter til Fællesskabet

Vil Kommissionen oplyse følgende statistiske data:

1. Polens samlede eksport af jern- og stålprodukter, målt i tons, til Fællesskabet i 1989.
2. Den polske eksports procentuelle andel af Fællesskabets samlede import af jern- og stålprodukter i 1989.
3. De statistiske data for punkt 1 og 2 for 1991 og 1992.
4. De statistiske data for polske virksomheders forventede kvotaeksport af jern- og stålprodukter til Fællesskabet i 1993, samt den procentdel som en sådan eksport vil udgøre af Fællesskabets samlede import af jern- og stålprodukter i 1993?

Er Kommissionen af den opfattelse, at de fastsatte kvoter for Polens eksport af jern- og stålprodukter til Fællesskabet afspejler den forandring, der er sket i forholdet mellem parterne fra perioden med diktatur til det nuværende styre, hvor regeringen kæmper med problemerne i forbindelse med indførelse af pluralisme på alle områder og søger at fremme integrationen med Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(6. juli 1993)

De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) offentliggør regelmæssigt statistiske oplysninger om handelen med tredjelande, enten på tryk eller i elektronisk læsbar form. Desuden har Europa-Parlamentet adgang til Eurostats databaser, som indeholder de nyeste tilgængelige oplysninger om samhandelen med tredjelande.

Heraf fremgår det, at jern- og stålimporten fra Polen udgjorde 3,8% af EF's import i 1989 og 6,2% i 1991.

Der er ingen kvantitative begrænsninger på importen af stål fra Polen. Kommissionen fører nøje tilsyn med importen fra både Polen og andre central- og østeuropæiske lande og vil tage passende skridt i tilfælde af en kraftig vækst i importen i forbindelse med usædvanlig lave priser.

Siden 1992 har der ikke været EF-kontingenter for den polske eksport af jern- og stålprodukter til Fællesskabet. Det ærede medlem henvises til svaret på skriftlig forespørgsel nr. 224/93, fremsat af Braun-Moser ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 283 af 20. 10. 1993, s. 44.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 257/93

af Gérard Deprez (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. februar 1993)

(93/C 297/53)

Om: Anerkendelse af eksamensbeviser med henblik på udøvelse af et beskyttet erhverv — arbejdstagernes frie bevægelighed

En fransk statsborger har studeret og taget eksamen i et tredjeland og derved fået titlen »Docteur en chirurgie dentaire« (kandidat i tandkirurgi). Belgien har efter at have prøvet den pågældendes skriftlige og mundtlige færdigheder anerkendt ovennævnte titel som svarende til den belgiske lovbestemte titel »Licencié en science dentaire« (kandidat i dentalvidenskab) og har givet ham ret til at udøve erhvervet som tandlæge i Belgien. Det Forenede Kongerige og Republikken Irland har ligeledes anerkendt overensstemmelsen mellem det belgiske eksamensbevis og den titel, der er nødvendig for at udøve erhvervet som tandlæge i de to lande, hvorimod Frankrig til dags dato har nægtet at gøre det samme.

1. Er det rigtigt, at de eksisterende direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser på dette specielle område (78/686/EØF ⁽¹⁾ og 78/687/EØF ⁽²⁾) ikke er tilstrækkelige til at tvinge Frankrig til at give den pågældende statsborger ret til at udøve sit erhverv i sit eget hjemland?
2. Mener Kommissionen, i bekræftende fald, at den kendsgerning, at de gældende bestemmelser for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser ikke er tilstrækkelig effektive i dette tilfælde, giver Frankrig ret til at nægte en af sine egne statsborgere retten til fri bevægelighed, som i henhold til EØF-traktaten sikres enhver person, der er omfattet af fællesskabsretten?
3. Kan Kommissionen oplyse, om den har mulighed for at forhindre, at en sådan — for at sige det mildt — absurd situation ikke gentager sig?

⁽¹⁾ EFT nr. L 233 af 24. 8. 1978, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 233 af 24. 8. 1978, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(29. juli 1993)

1. Kommissionen kan bekræfte, at de franske myndigheder i henhold til EF's tandlægedirektiv 78/686/EØF og 78/687/EØF, som finder anvendelse i dette tilfælde, ikke er forpligtet til at anerkende den pågældendes eksamensbevis og dermed give ham ret til at udøve tandlægeerhvervet i Frankrig.

Det følger således af artikel 1, stk. 4, i direktiv 78/687/EØF, at medlemsstaterne stadig har mulighed for på deres eget område og i henhold til deres lovgivning at give indehavere af eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser, som ikke er erhvervet i en medlemsstat, adgang til at optage og udøve virksomhed som tandlæge. Det forhold, at en eller flere medlemsstater har anerkendt et eksamensbevis, erhvervet i en anden medlemsstat, forpligter ikke andre medlemsstater til at gøre det samme.

Dette fremgår af det system til automatisk anerkendelse af eksamensbeviser, som blev indført ved direktiverne. Den automatiske anerkendelse bygger rent faktisk på procedurer, der sikrer den gensidige tillid mellem medlemsstaterne (når en medlemsstat udsteder et eksamensbevis for en uddannelse, erhvervet i det pågældende land, garanterer den, at uddannelsen opfylder de i direktiv 78/687/EØF nævnte minimumskrav). Det fremgår imidlertid af ovennævnte artikel 1, stk. 4, at medlemsstaterne hverken havde eller har tillid til hinanden, når det drejer sig om en uddannelse erhvervet i en anden medlemsstat, idet begrundelsen er, at den medlemsstat, som anerkender en sådan uddannelse, ikke har de samme kontrolbeføjelser vedrørende denne uddannelse som vedrørende en tilsvarende uddannelse erhvervet på dens område.

2. Kommissionen finder ikke, at direktiv 78/686/EØF og 78/687/EØF er i strid med princippet om den i EØF-traktaten sikrede fri bevægelighed.

3. Kommissionen har gjort Udvalget af Højststående Embedsmænd inden for Sundhedsvæsenet ⁽¹⁾ opmærksom på, at det ville være hensigtsmæssigt at ændre det pågældende direktiv samt andre direktiver vedrørende bestemte erhverv inden for sundhedsområdet, specielt i retning af direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF ⁽²⁾ om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser. Ifølge disse to generelle direktiver anerkender medlemsstaterne gensidigt eksamensbeviser for uddannelser, som ikke overvejende har fundet sted i Fællesskabet, såfremt indehaverne har en erhvervs erfaring af tre års varighed attesteret af den medlemsstat, som har anerkendt et uddannelsesbevis udstedt i et tredjeland. Denne anerkendelse er imidlertid ikke automatisk, således som fastsat i tandlægedirektivet, da der i de to generelle direktiver ikke fastsættes et minimum af samordning mellem uddannelserne, og de giver således værtsmedlemsstaten mulighed for på visse betingelser at kræve et supplement i tilfælde af betydelige forskelle i uddannelserne.

De tilbunds gående drøftelser, som har fundet sted i dette udvalg, har ikke gjort det muligt at nå en sådan grad af enighed, at det kan påtænkes at forelægge Rådet et forslag om at rette de specielle direktiver ind efter de generelle direktiver for så vidt angår anerkendelsen af eksamensbeviser fra tredjelände.

⁽¹⁾ Oprettet ved Rådets afgørelse af 16. juni 1975 (EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975), som ændret ved Rådets afgørelse af 25. juli 1978 (EFT nr. L 233 af 24. 8. 1978) med hensyn til udøvelse af virksomhed som tandlæge.

⁽²⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, og EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 277/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. februar 1993)
(93/C 297/54)

Om: Den græske lovgivnings harmonisering med EF-direktiv 79/409/EØF

Det græske center for beskyttelse af vilde dyr og fugle har for nylig klaget over, at jægere har skudt hundredvis af svaner. Har Kommissionen til hensigt at træffe foranstaltninger med henblik på en harmonisering af den græske lovgivning med EF's direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ og de betingelser, som omhandles i dette, vedrørende jagtsæsonens varighed? Har Kommissionen til hensigt at anmode om en effektiv beskyttelse af vådområder og arrestation og afstraffelse af de jægere, som under overtrædelse af loven skyder vilde dyr og fugle?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(2. september 1993)

Kommissionen overvåger nøje, at Grækenland overholder nævnte direktiv.

Et af direktivets aspekter er netop bestemmelserne vedrørende jagttidens hhv. begyndelse og afslutning.

I kraft af de beføjelser, den har fået overdraget med EØF-traktaten, træffer Kommissionen alle rimelige foranstaltninger med henblik på effektiv beskyttelse af biotoper.

Hvad angår den straf for overtrædelse af bestemmelserne, der er foreskrevet i Rådets direktiv 79/709/EØF, henhører dette ene og alene under de hellenske myndigheders kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 304/93
af Isidoro Sánchez García (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. marts 1993)
(93/C 297/55)

Om: Udvandring til lande uden for EF

Har Kommissionen overvejet at træffe sociale foranstaltninger til fordel for EF-borgere (navnlig spaniere, portugisere og italienerne) og deres efterkommere, som i sin tid af diverse grunde så sig nødsaget til at udvandre til lande uden for Det Europæiske Fællesskab, navnlig i Latinamerika?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(7. september 1993)

Der findes ikke i øjeblikket nogen initiativer i den retning, det ærede medlem foreslår. Dette spørgsmål løses ved bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og de berørte tredjelande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 351/93
af Virginio Bettini (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. marts 1993)
(93/C 297/56)

Om: Kritisk mangel på vandressourcer

Efter et møde om mulige foranstaltninger til forbedring af vandforsyningen på nationalt og internationalt plan har eksperter fra Den Meteorologiske Verdensorganisation (WMO) krævet en bedre forvaltning af vandressourcerne.

I følge WMO's prognoser vil der i år 2000 kun være 1 083 000 m³ ferskvand til rådighed pr. indbygger på jorden imod 2 903 000 m³ i 1950.

I Spanien, som er det europæiske land med det højeste vandforbrug (det tredjestørste i verden), er syv provinser blevet ramt af en alvorlig tørke, som har skabt vandmangel i byer som Madrid og Sevilla.

1. Hvilke foranstaltninger har EF allerede truffet til imødegåelse af dette problem?
2. Agter Kommissionen at lancere en europæisk kampagne til sensibilisering af forbrugerne, herunder en europæisk dag i vandproblematikkens tegn?
3. Agter Kommissionen at arbejde for et internationalt system til undersøgelsen af vandkredsløbet i betragtning af uligevægten mellem udnyttelsen til landbrugs- og drikkevandsformål.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(5. juli 1993)

Kommissionen er fuldt ud klar over behovet for at beskytte vandressourcerne. Det var derfor, den i samråd med det nederlandske EF-formandskab i november 1991 afholdt et ministerseminar om grundvandsbeskyttelse med henblik på at drøfte retningslinjerne for en fremtidig vandforvaltningspolitik.

I sin resolution af 25. februar 1992 om EF's fremtidige politik (92/C 59/02) opfordrede Ministerrådet Kommissionen til at forelægge et detaljeret handlingsprogram baseret på den afsluttende erklæring fra ministerseminaret.

Desuden er der en række indbyrdes samvirkende forskningsprojekter som led i STEP og EPØCH (1989—1992) og det femte forskningsprogram på miljøområdet (1990—1994), hvori man beskæftiger sig med vandets kredsløb, mulige ændringer af dette som følge af klimaændringen samt endelig sikring af vandressourcerne mod forurening.

Derudover har Kommissionen på sit budget medtaget finansiell støtte, f.eks. som led i LIFE-programmet, til beskyttelse og bevarelse af områder med fersk grundvand. Dette anses for at være et højt prioriteret område, hvor der må sættes ind.

Som følge af de mange forskelligartede vandforurenings- og vandknaphedsproblemer i EF-medlemsstaterne er det nødvendigt at gribe de forskellige bevidstgørelseskampagner an ud fra forskellige synsvinkler. Subsidiaritetsprincippet indebærer, at aktioner med henblik på kampagner for bevidstgørelse af offentligheden først iværksættes på regionalt og nationalt plan. I princippet vil Kommissionen være parat til at støtte alle hensigtsmæssige foranstaltninger.

I arbejdsdokumentet vedrørende det fjerde rammeprogram for EF's aktiviteter på forsknings- og udviklingsområdet (1994—1998) behandler Kommissionen vandressourceproblemet under det centrale emne »Miljø«. Navnlig foreslås det herunder, at man støtter international forskning vedrørende udvikling af relevant teknologi på dette område med henblik på overvågning, vurdering og forvaltning af vandressourcerne. Dette genspejler i et vist omfang det resultat, der kom ud af undersøgelsen vedrørende »Research and technical development for the supply and use of freshwater resources« (Forskning og teknisk udvikling vedrørende forsyning med og brug af ferskvandsressourcer) (EUR 14725, -726, -727, -728, -729 EN), der foretoges af Kommissionen som led i Monitor-Sast (Strategic Analysis in Science and Technology).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 393/93
af Maria Belo (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. marts 1993)
(93/C 297/57)

Om: Bevarelse af den arkitektoniske arv — det romanske cistercienserkloster i Santa Maria do Bouro — Portugal

Efter afholdelse af en konkurrence for pilotprojekter om bevarelse af den arkitektoniske arv i EF modtog den

portugisiske regering i 1987 43 000 ecu i to trancher til restaurering og bevarelse af Santa Maria do Bouro-klostret.

Indtil nu er der kun blevet anvendt 972 000 escudos (+ moms) til en rengøring af klostret, som fandt sted i 1992.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Hvorfor først i 1990?
2. Hvordan anvendtes resten af tilskuddet, idet klosteret nu befinder sig i samme tilstand som før med undtagelse af rengøringen, hvis virkninger ikke længere kan konstateres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(7. juli 1993)

Kommissionen har som led i sine initiativer til bevarelse af den europæiske arkitektoniske kulturarv og efter udtalelse fra en internationalt anerkendt ekspertkomité bevilget Det Portugisiske Institut for Kulturarven 43 000 ecu (nærmere betegnet 34 400 ecu den 6. august 1987 efter modtagelsen af den underskrevne kontrakt — artikel 82 — og 8 600 ecu efter modtagelsen af situationsrapporten) til bevarelse af klostret Santa Maria do Bouro i Amares, Braga.

Bevarelsesprojektet, der var udarbejdet af ovennævnte instituts tjenestegrene, blev forelagt for Kommissionen den 28. juli 1986, og arbejdet skulle efter planen være færdigt ved udgangen af 1992.

Ifølge den rapport, som instituttet udarbejdede den 21. oktober 1987, indledtes arbejdet med restaureringen af kirken i 1986. Det var meningen, at arbejdet med grundfæstelsen af klostrets mure skulle være afsluttet i 1987, og at genopbygningen af tag, gulv og rammer skulle påbegyndes samme år.

Med hensyn til finansieringen af dette arbejde var der pr. 21. oktober 1987 ifølge samme rapport blevet udbetalt 14 157 000 esc., hvoraf Fællesskabets støtte tegnede sig for 7 018 000 esc.

Som svar på det ærede medlems spørgsmål skal Kommissionen minde om, at Fællesskabets bidrag på 43 000 ecu vedrørte arbejdet med bevarelse/restaurering af klostret i almindelighed som led i et flerårigt program, som den kompetente nationale myndighed, i det foreliggende tilfælde Det Portugisiske Institut for Kulturarven, fører tilsyn med.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 406/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. marts 1993)

(93/C 297/58)

Om: Privatisering af agenturer for eksportkreditforsikring

Hvad gør Kommissionen for at opmuntre medlemsstaterne til at privatisere deres agenturer for eksportkreditforsikring, eller er denne politik blevet opgivet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(6. juli 1993)

Kommissionen har ikke til hensigt at opmuntre medlemsstaterne til at privatisere deres agenturer for eksportkreditforsikring. Om disse agenturer er offentlige eller private, rejser ikke i sig selv et problem. Der opstår imidlertid et problem, når offentlige agenturer kan få statsstøtte (garantier, gratis genforsikring, skattefritagelser osv.), som private agenturer ikke kan få. I så faldt bliver de private agenturer ofre for konkurrenceforvridning. Kommissionen agter at fjerne de konkurrenceforvridende virkninger af sådan støtte for således at skabe markedsvilkår, hvorunder private og offentlige agenturer for eksportkreditforsikring kan konkurrere med hinanden på lige fod.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 409/93

af Gerardo Gaibisso (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. marts 1993)

(93/C 297/59)

Om: Højhastighedstog i Italien — procedure i strid med fællesskabsreglerne

Med henblik på konstruktionen af højhastighedsjernbanen i Italien blev der den 31. december 1992 i stor hast og næsten hemmeligt offentliggjort et udbud med det klare foruroligende formål at undgå konkurrence og give arbejdet til særlig foretrukne virksomheder.

I Senatet fremsatte MSI's gruppeleder Romano Misserville en uopsættelig forespørgsel til formanden for ministerrådet, hvori han bl.a. udtalte, at licitationsprocedurerne var blevet

udarbejdet for »at undgå konkurrence fra europæiske virksomheder, der ikke havde noget at gøre med de skandaløse korrupsionssager, som aviserne er fulde af«.

Det hed endvidere, at miljøministeren Carlo Ripa di Meana, som aldrig var blevet hørt, havde erklæret, at han absolut var imod gennemførelsen af »dette« projekt, hvis miljømæssige virkninger ikke var blevet vurderet.

Vil Kommissionen oplyse,

- om udbudsmeddelelsen blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og
- hvilke initiativer den agter at tage for at få de italienske myndigheder til at overholde Fællesskabets bestemmelser vedrørende fri konkurrence og miljøbeskyttelse.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(19. juli 1993)

Kommissionen er bekendt med, at Ente Ferrovie dello Stato har indgået en aftale med selskabet TAV om konstruktion og økonomisk styring af et højhastighedsjernbanenet i Italien. Ifølge de oplysninger, som Kommissionen har adgang til, er der ved oprettelsen af dette selskab sket et frit valg af partnere, og der har ikke været tale om diskrimination på grundlag af nationalitet.

Det ser ud til, at TAV på sin side har indgået kontrakter om konstruktion af jernbanelinjer.

De jernbaneprojekter, der er anført i bilag 1 til direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, skal underkastes en miljømæssig vurdering, inden der gives tilladelse.

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over på nuværende tidspunkt, er EF-retten ikke overtrådt. Kommissionen har imidlertid henvendt sig forskellige steder for at indsamle alle nærmere oplysninger om ovennævnte kontrakter. Den skal ikke undlade eventuelt at undersøge sagen inden for rammerne af proceduren i EØF-traktatens artikel 169.

Hvis det ærede medlem mener, at der er sket en overtrædelse af proceduren i direktiv 85/337/EØF, vil Kommissionen undersøge alle oplysninger, som den får forelagt i den forbindelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 412/93
af Mireille Elmalan og Sérgio Ribeiro (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. marts 1993)
(93/C 297/60)

Om: Natarbejde

Efter Domstolens dom af 25. juli 1991 i Stoeckel-sagen og trods anmodningerne fra fagforeningerne og Europa-Parlamentets beslutninger af 9. april 1992 om natarbejde og ophævelse af ILO-konvention 89 har hverken Kommissionen eller Rådet søgt at udfylde det juridiske tomrum i forbindelse med natarbejde.

1. Er Kommissionen klar over, at opsigelsen af ILO-konvention 89 og mangelen på EF-bestemmelser på dette område har medført en stigende deregulering, som bevirker, at mange virksomheder tvinger deres ansatte til at foretage natarbejde?
2. I betragtning af, at denne situation bringer de sociale landvindinger i størstedelen af medlemsstaterne i fare, hvilke foranstaltninger vil Kommissionen da træffe for at udfylde det juridiske tomrum i forbindelse med natarbejde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(8. juli 1993)

De seks medlemsstater, som endnu var bundet af ILO's konvention nr. 89, har opsagt denne. Opsigelsen træder først i kraft et år efter, at den er registreret, og efterlader ikke noget juridisk tomrum i Fællesskabets lovgivning om natarbejde.

For det første fastsættes der ikke i konvention nr. 89 generelle bestemmelser for natarbejde, men kun et forbud mod kvinders natarbejde. Spørgsmålet om anvendelse af natarbejde og de betingelser, der skal opfyldes i forbindelse hermed, er i øjeblikket underlagt medlemsstaternes interne lovgivning. I lyset af Domstolens dom i Stoeckel-sagen skal de medlemsstater, der endnu i deres interne lovgivning opretholder princippet om forbud mod kvinders natarbejde, ændre bestemmelserne desangående for at fjerne enhver forskelsbehandling.

For det andet har en række medlemsstater allerede meddelt, at de inden længe vil ratificere ILO-konvention nr. 171 af juni 1990 vedrørende forbedring af forholdene i forbindelse med natarbejde for både mænd og kvinder.

I forbindelse med en generel forbedring af arbejdsvilkårene fremsatte Kommissionen i september 1990 et forslag til direktiv om tilrettelæggelse af arbejdstiden med det formål at fastsætte minimumsforskrifter på fællesskabsplan for beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed. Bestemmelserne om natarbejde i dette forslag til direktiv har til formål at sikre en beskyttelse af arbejdstagere i hele Fællesskabet, mænd såvel som kvinder, som udfører natarbejde.

- programmet for menneskelige ressourcer og mobilitet, hvor ca. 10 % af budgettet er afsat til samfundsvidenskaberne
- miljøprogrammet, der omfatter det særlige delprogram, SEER, for samfundsøkonomisk forskning
- forskningsaktiviteterne i samarbejde med Central- og Østeuropa, hvor ca. 10 % af budgettet er afsat til samfundsvidenskaberne
- seks samordnede aktioner inden for samfundsvidenskab med støtte fra COST.

Desuden har FAST-programmet (videnskabelige og teknologiske fremtidsstudier og vurderinger), siden det blev påbegyndt i 1978, udført samfundsvidenskabeligt forskningsarbejde for at kunne opstille langtidsscenerier for videnskaben, teknologien og samfundet.

Samfundsvidenskaben og den økonomiske videnskab skal efter Kommissionens mening have en mere markant profil for fremtiden. De første skridt i den retning blev taget, da der i 1990 blev oprettet en intern arbejdsgruppe for berøringsfladen mellem samfundsvidenskaberne og teknologien, hvor mulighederne for nye aktiviteter på dette felt skulle drøftes, og som skulle opstille eventuelle retningslinjer for det fjerde rammeprogram. Også den rapport, som blev udarbejdet af European Science Foundation, har været et værdifuldt bidrag til disse overvejelser.

I Kommissionens arbejdsdokument om det fjerde rammeprogram ⁽¹⁾ foreslås for første gang en række særlige forskningsemner med et betydeligt samfundsvidenskabeligt indhold, det gælder især de emner, der drejer sig om bymiljø og social udelukkelse. Samfundsvidenskaberne og de humanistiske videnskaber spiller også en central rolle i bestræbelserne på at forbedre forholdet mellem forskningen og udviklingen på den ene side og samfundet på den anden og på at bedømme videnskabens og teknologiens indflydelse på samfundet (teknologivurdering). Som Kommissionen allerede har tilkendegivet over for Parlamentet, er konklusionen på Kommissionens seneste drøftelser af EF's fremtidige forsknings- og udviklingspolitik blevet, at arbejdet med sådanne emner udmærket kan indgå i et forskningsemne om samfund og økonomi, som skal supplere det arbejde, der gøres på dette område i forbindelse med programmets andre dele. Flere oplysninger om disse ideer findes i endnu et arbejdsdokument fra Kommissionen ⁽²⁾.

På det mere generelle plan søger Kommissionen at sikre, at samfundsmæssige og økonomiske hensyn til tilgodeses sammen med markedsbehovene, når der skal træffes beslutning om forskningsprioritering, og når den videnskabelige og teknologiske udviklings indflydelse på økonomien, industrien og samfundet skal bedømmes.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 406.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 158.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 478/93

af Michel Hervé (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. marts 1993)

(93/C 297/61)

Om: Hensyntagen til humanistiske og sociale videnskaber under forberedelsen af Fællesskabets rammeprogram for forskning

Hvordan påtænker Kommissionen, med henblik på forberedelsen af det fjerde rammeprogram for forskning og under hensyntagen til udvidelsen af formålsparagraffen for Fællesskabets forskning, med den nye artikel 130 F i traktaten om Den Europæiske Union, fuldstændigt at integrere de humanistiske videnskaber og samfundsvidenskaber i Fællesskabets fremtidige forskningsprogrammer?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at efterkomme henstillingerne i undersøgelsen fra European Science Foundation (ESF), der er iværksat af GD XII, om de sociale videnskaber i fællesskabssammenhæng og i konklusionerne i memorandummet fra GD XII's tværinstitutionelle gruppe om sociale og teknologiske videnskaber?

Mener Kommissionen ikke, at det navnlig er nødvendigt — således som det fremgår af ovennævnte undersøgelse — at foreslå, at der under det næste program for forskning og udvikling iværksættes et specifikt forskningsprogram vedrørende humanistiske og sociale videnskaber?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti

(9. juli 1993)

Samfundsvidenskaberne har i de seneste år haft en stadig mere fremtrædende plads blandt EF's forsknings- og udviklingsaktiviteter, det gælder således:

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 503/93
af Reinhold Bocklet (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (12. marts 1993)
 (93/C 297/62)

Om: Større retfærdighed i direktivet om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder

I april 1975 vedtog Rådet direktiv 75/268/EØF⁽¹⁾ om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder for også under ugunstige lokalitetsvilkår at opretholde landbruget og dermed også imødegå en afvandring af befolkningen samt en forværring af landdistrikternes økonomi. Det vigtigste virkemiddel er i den forbindelse en udligningsgodtgørelse. Da udgangspunktet for direktivet er en arealbestemt afgrænsning af de tilfælde, hvor der er tale om ugunstige lokalitetsvilkår (f.eks. bjergområder, overgangszoner, ugunstigt stillede områder, kerneområder, øområder og små områder), er der også tale om diskriminering i alle de tilfælde af ugunstige lokalitetsvilkår, som ligger uden for ovennævnte områder. Det er heller ikke lykkedes at afhjælpe dette problem med de forløbne års udvidelse af listen over ugunstigt stillede områder. Der er for så vidt tale om uensartet behandling af sammenlignelige tilfælde fra EF-lovgivernes og de nationale myndigheders side.

1. Hvad agter Kommissionen at gøre for at bringe denne uensartede behandling af bedrifter med sammenlignelige ugunstige lokalitetsvilkår til ophør?
2. Hvorledes vurderer Kommissionen den mulighed at lade de pågældende bedrifter med ugunstige lokalitetsvilkår anerkende enkeltvis som ugunstigt stillede, således at også disse bedrifter kan nyde godt af udligningsgodtgørelsen?
3. Er Kommissionen villig til at forelægge Rådet og Europa-Parlamentet et forslag om ændring af direktivet i så henseende?

⁽¹⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
 (9. juli 1993)

For at bevare landbruget i EF's ugunstigt stillede områder kan medlemsstaterne yde en udligningsgodtgørelse. Med henblik herpå er der fastlagt en række ensartede områder efter bestemmelserne i Rådets direktiv 75/268/EØF.

Formålet med denne støtte er at yde kompensation for de øgede produktionsomkostninger, der er en følge af varige naturbetingede ulemper. Medlemsstaterne kan graduere udligningsgodtgørelsen efter følgende kriterier:

- størrelsen af de naturbetingede ulemper
- landbrugernes indkomst og
- bedriftens størrelse.

Vedrørende de enkelte spørgsmål:

- Ved enhver afgrænsning af områder med henblik på ydelse af støtte løber man ind i det problem, at enkelte personer — særlig ved områdernes grænser — opfatter denne afgrænsning som uretfærdig. Det er klart, at det næppe vil være muligt at opnå fuldstændig retfærdighed, uanset hvor meget de berørte myndigheder bestræber sig for at foretage en objektiv afgrænsning af områderne. Men man kan under visse omstændigheder nærme sig dette mål ved at yde støtte til landbrugsbedrifter på grundlag af en afgrænsning på bedriftsplan. En sådan afgrænsning skulle så — også af hensyn til ligebehandlingen — omfatte alle bedrifter og ikke kun bedrifter uden for de hidtil afgrænsede områder.
- Når det drejer sig om udligningsgodtgørelser, kan der ikke i øjeblikket foretages en afgrænsning på bedriftsplan, fordi Rådets direktiv 75/268/EØF udtrykkelig kræver en afgrænsning af ensartede områder.
- Desuden ville en afgrænsning på bedriftsplan, således som det f.eks. kendes i Østrig, kræve en inddeling og vurdering af hver enkelt af driftens parceller. De fleste medlemsstater råder ikke over detaljerede oplysninger af den art. Der skulle således først oprettes en database, hvilket ville være forbundet med betydelige administrative omkostninger, og det er der i hvert tilfælde ikke midler til i øjeblikket. Resultaterne af denne indsats ville heller ikke være synlige på kort sigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 516/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (29. marts 1993)
 (93/C 297/63)

Om: Lukningen af Kydep (Centralkontoret for Forvaltning af Hjemmemarkedet) i Grækenland

Den græske regering styrer mod likvidation, lukning og salg af andelsvirksomhedens Kydeps formue. Hvorledes har Kommissionen under henvisning til, at Kydep indtil i dag på grund af sin størrelse og sin karakter dels har sikret indkomsten for hundrede tusinder landmænd i Grækenland, og dels har beskæftiget i hundredvis af personer som personale, til hensigt at udtrykke sin interesse for, hvorledes det går Kydep og dets personale, og mere generelt for en imødegåelse af de problemer, som vil opstå?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(14. juni 1993)**

Kommissionen henviser det ærede medlem til de svar, den allerede har givet på hans skriftlige forespørgsel nr. 3192/92 ⁽¹⁾, nr. 3332/92 ⁽²⁾ og nr. 3239/92 ⁽³⁾.

Kydep er et overordnet kooperativ, der ifølge Kommissionens oplysninger består af kooperative foreninger, der på deres side omfatter individuelle kooperativer.

Hvis magten i forbindelse med en omorganisering af den kooperative bevægelse forskydes fra Kydep til kooperative foreninger og individuelle kooperativer, vil Kommissionen ikke anse dette for en svækkelse af de græske landmænds ubestridelige fordele af landbrugssamarbejdet.

De græske landmænds indtægtsgarantier i henhold til den fælles landbrugspolitik afhænger desuden på ingen måde af Kydeps fortsatte eksistens.

Problemer vedrørende ejendomsretten i tilfælde af likvidation af Kydep skal afgøres i henhold til græsk national ret. Hvis den græske stat på den anden side foreslog at stille midler til rådighed for at lette Kydeps fortsatte virke eller dens efterfølgeres virke, må Kommissionen behandle sagen ud fra artikel 92 og 93 i EØF-traktaten.

⁽¹⁾ EFT nr. C 207 af 30. 7. 1993, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 195 af 19. 7. 1993, s. 34.

⁽³⁾ EFT nr. C 185 af 7. 7. 1993, s. 37.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 530/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. marts 1993)

(93/C 297/64)

Om: Kvindernes situation i de islamiske lande

Den såkaldte fanatiske islamiske bevægelse vokser dag for dag i de islamiske lande, hvilket bl.a. fører til, at der sker diskriminering på grundlag af køn og undertrykkelse af kvinder. Under henvisning til, at Fællesskabet prioriterer opbygningen af forbindelser med de islamiske lande, overvejer Kommissionen da, om den mon snarest muligt burde foretage en undersøgelse af de islamiske bevægelser og den deraf følgende situation for kvinderne i de islamiske lande, for at der kan ske relevante tilpasninger af Fællesskabets politik?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(17. juni 1993)**

Kommissionen er bekendt med kvindernes stilling i de muhamedanske lande.

I samarbejdet med disse lande søger Fællesskabet og medlemsstaterne aktivt at fremme menneskerettighederne og alle personers og grupperes mulighed for at deltage i samfundslivet uden nogen form for diskrimination og tager specielt hensyn til kvindens rolle i samfundet.

Kommissionen prioriterer kvindens rolle i samarbejdsprojekter og -programmer og lægger særlig vægt på initiativer taget af kvinderne i den muhamedanske verden.

Kommissionen vil bl.a. finansiere et arabisk uddannelses- og forskningscenter for arabiske kvinder i samarbejde med FN, Agfund (Arab Gulf Programme For United Nations Development Organizations) og IPPF (International Planned Parenthood Federation).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 538/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. marts 1993)

(93/C 297/65)

Om: Fællesskabspolitikken vedrørende kystområder

Hvornår har Kommissionen under henvisning til, at der på det nederlandske formandskabs initiativ den 25. februar 1992 ⁽¹⁾ blev vedtaget en beslutning om Fællesskabets fremtidige politik vedrørende de europæiske kystområder, til hensigt at fremme en fællesskabsstrategi for integreret forvaltning af kystområderne med henblik på deres bevaring og bæredygtige udvikling? Kommissionen bedes i den forbindelse oplyse, om man ikke blot vil beskæftige sig med det geomorfologiske aspekt, men med alle processer og fænomener i forbindelse med det sårbare kystområde (geomorfologi, geologi, biologi osv.)?

⁽¹⁾ EFT nr. C 59 af 6. 3. 1992, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(5. juli 1993)

I overensstemmelse med den resolution, Rådet vedtog den 25. februar 1992, er Kommissionen nu ved at udarbejde en

meddelelse om »En EF-strategi for integreret forvaltning af kystområder«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 558/93

af Florus Wijsenbeek (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. marts 1993)

(93/C 297/66)

Om: Containerlangfart

Har Kommissionen kendskab til den seneste Drewry-rapport ⁽¹⁾ om rentabiliteten af containerskibe i langfart, hvoraf det fremgår, at rederne på Atlanterhavet under Trans-Atlantic Agreement ville være nødt til at lægge op i stort tal, fordi de ikke mere kunne bære tabene?

Deler Kommissionen den opfattelse, at tabene fortsat vil forblive betydelige også med TAA og Capacity Management Programme?

Kan Kommissionen oplyse hvilke foranstaltninger EF, eventuelt i form af videregående undtagelser i henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, eller endog ved at gøre konferenceaftaler obligatoriske, agter at træffe for at imødegå den vedvarende aggressive konkurrence på de store have, både i det atlantiske område og Det Fjerne Østen?

⁽¹⁾ »Container Market Profitability to 1997. Will stabilisation agreements save carriers from checkmate?« December 1992. Drewry Shipping Consultants Ltd 11 Heron Quay, London E14 4JF.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(19. juli 1993)

Kommissionen har kendskab til den rapport, som det ærede medlem henviser til. Den indgår i vurderingen af, hvorvidt Trans-Atlantic Agreement (TAA) er forenelig med EF-reglerne.

Denne sag udspringer af en ansøgning indgivet i august 1992 om fritagelse for TAA i henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, og af forskellige klager indgivet af transportbrugere og en havnemyndighed på grundlag af EØF-traktatens artikel 85 og 86.

I december 1992 modtog Kommissionen tre ansøgninger om midlertidige foranstaltninger fra transportbrugere, som hævdede, at aftalen forvoldte dem stor og ubodelig skade.

Kommissionen indledte en formel procedure og fremsatte sine indvendinger over for de deltagende rederier i april 1993.

Kommissionen vil tage hensyn til de indlæg og det materiale, som rederne og brugerne har fremført, og vil tage passende hensyn til EF's skibsfarts- og handelsinteresser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 569/93

af John Bird (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. marts 1993)

(93/C 297/67)

Om: Det europæiske skydevåbenpas

Kan Kommissionen oplyse

1. Hvilke medlemsstater, der har gennemført direktiv 91/477/EØF ⁽¹⁾ om våben fuldstændigt?
2. Hvilke medlemsstater, der anvender bestemmelserne om det europæiske skydevåbenpas korrekt?
3. Hvad der gøres for at sikre, at direktiv 91/477/EØF gennemføres fuldstændigt?
4. Hvordan den forventer, at det europæiske skydevåbenpas vil fungere for sikre og lovlige skydevåben i hele EF, især i de tilfælde, hvor en borger ønsker at medbringe sit skydevåben fra en medlemsstat til brug i en anden?

⁽¹⁾ EFT nr. L 256 af 13. 9. 1991, s. 51.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(29. juli 1993)

Hidtil har Danmark, Spanien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige givet Kommissionen meddelelse om deres nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben.

Kommissionen undersøger, om foranstaltningerne sikrer en fuldstændig og nøjagtig gennemførelse af direktivet.

Over for de medlemsstater, der ikke har givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet inden for den fastsatte frist (den 1. januar 1993) har Kommissionen indledt en overtrædelsesprocedure.

Det europæiske våbenpas, hvortil Kommissionen foreslog en ensartet model ved sin henstilling af 25. februar 1993 ⁽¹⁾, er ved at blive indført. I denne forbindelse er man stødt på

visse vanskeligheder, som skyldes, at medlemsstater, der lovgivningsmæssigt er i stand til at udstede passet, i realiteten kun har mulighed for det, hvis de har kendskab til lovgivningen i de medlemsstater, hvor jægere og konkurrenceskytter skal aflægge besøg. Dette kendskab er nemlig en forudsætning for at kunne udfylde visse rubrikker i passet, når det udstedes. De nuværende problemer skulle gradvis kunne løses, efterhånden som flere og flere medlemsstater gennemfører direktivet, og informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne udbygges.

Når det europæiske våbenpas kommer til at fungere som fastsat i direktivet, vil det sikre, at følgende to krav tilgodeses: forholdene lettes for legitime brugere af skydevåben, såsom jægere og konkurrenceskytter, samtidig med at det undgås, at den frie bevægelighed medfører en mangel på sikkerhed. Med hensyn til sidstnævnte krav skal det erindres, at jægere og konkurrenceskytter kun kan rejse rundt i EF på det europæiske våbenpas, hvis de medbringer de våben, der er nævnt i passet, og hvis de kan begrunde deres rejse, f.eks. ved fremvisning af en invitation.

(¹) EFT nr. L 93 af 17. 4. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 580/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. marts 1993)

(93/C 297/68)

Om: Sundhedsfarlige stoffer i handelen

Visse stoffer i handlen, som ifølge producenterne virker afmagrende, stimulerer kønsdriften eller endog helbreder sygdomme, er helt sikkert sundhedsfarlige! Grækenland meddeler den nationale medicinalorganisation, at mange af disse produkter ikke er godkendt. Med hvilke midler agter Kommissionen at sætte en stopper for dette?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(5. juli 1993)

Alle produkter, der betegnes som middel til helbredelse eller forebyggelse af sygdomme, eller som indeholder stoffer med farmakologiske virkninger, som må formodes at kunne indebære visse sundhedsmæssige risici, anses i henhold til artikel 1 i Rådets direktiv 65/65/EØF (¹) for at være lægemidler.

Derfor skal der ifølge EF-forskrifterne på forhånd indhentes tilladelse til markedsføring af sådanne produkter ved at indgive en ansøgning til det nationale lægemiddelkontor.

Ulovlig udlevering af ikke-autoriseret medicin strider mod EF's direktiver og skal derfor restforfølges af de kompetente myndigheder i de pågældende områder, i dette konkrete tilfælde de græske.

(¹) EFT nr. 22 af 9. 2. 1965.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 601/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. april 1993)

(93/C 297/69)

Om: Den spanske regerings handlingsplan for de områder, der omgiver Doñana-parken

Der har i medierne været forlydender om, at de spanske myndigheder har forelagt Kommissionen en særlig handlingsplan for områderne omkring Doñana-parken.

Kommissionen bedes give nærmere oplysninger om indholdet af planen, den konto på EF's budget, der vil kunne anvendes til dens gennemførelse, fristen for påbegyndelse og udarbejdelse, det samlede omfang og andelen af EF's finansiering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1107/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1993)

(93/C 297/70)

Om: Finansiering af handlingsplanen for Doñana-parken

Pressemeddelelser lader ane, at kommissionsmedlemmerne Ioannis Paleokrassas og Bruce Millan, med ansvar for henholdsvis miljø og regionalpolitik, har gentaget Kommissionens løfte om at deltage økonomisk i miljøhandlingsplanen for Doñana-parken. Der er talt om et EF-bidrag på 40 000 mio. pta.

Kan Kommissionen efter de mange forvirrende udtalelser oplyse, fra hvilken budgetkonto Kommissionen vil tage disse midler, og om retningslinjerne fra ekspertkomitéens rapport er overholdt i den planlagte investeringsplan?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1274/93
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. maj 1993)
(93/C 297/71)

Om: Forvirringen med hensyn til miljøhandlingsplanen for Doñana-parken

Den andalusiske regering fremsætter jævnligt erklæringer om, hvad den kalder en »umiddelbart forestående« miljøhandlingsplan for Doñana-parken og taler i den sammenhæng om en EF-finansiering på ca. 40 000 mio. pta. Denne åbenhed fra den andalusiske regerings side står i modsætning til den tavshed, som Kommissionen og navnlig medlemmet af Kommissionen med ansvar for regionalpolitikken har lagt for dagen. Der foreligger mange fortsat ubesvarede spørgsmål om dette emne fra Parlamentets side. Medierne har allerede rejst kritik af denne »manglende gennemskuelighed«.

Kan Kommissionen — i betragtning af den generelle opmærksomhed med hensyn til dette spørgsmål — fremsætte en generel erklæring om den nuværende situation og desuden omgående besvare spørgsmålene om Doñana-parken?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
på skriftlig forespørgsel
nr. 601/93, nr. 1107/93 og nr. 1274/93
(14. juli 1993)

De spanske myndigheder har lige forelagt Kommissionen »Planen for en bæredygtig udvikling i Doñana-parken«.

Planen dækker perioden 1993—2000, og omkostningerne anslås til 62,884 mia. pta. Det tilskud, som Kommissionen anmodes om, andrager 47,163 mia. pta.

Med hensyn til de generelle indhold omfatter planen følgende afsnit:

- generel vandplan
- landbrug
- miljø
- turisme
- udstyr og vejinfrastruktur
- fremstød for erhvervsaktiviteter
- uddannelse og kulturarv
- supplerende planlægnings- og forvaltningsforanstaltninger.

Kommissionen har indledt behandlingen af planen. På nuværende trin er der ikke truffet nogen beslutning om finansieringssatsen og finansieringskilderne. Finansieringskilderne kan omfatte strukturfondene, Samhørighedsfonden, EUGFL's Garantisektion og LIFE.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 603/93
af Ben Fayot (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. april 1993)
(93/C 297/72)

Om: Små og mellemstore virksomheders adgang til offentlige og private licitationer i Belgien og Frankrig

De små og mellemstore virksomheder i EF, som forsøger på at arbejde i Belgien og Frankrig, står i disse to lande over for en lang række vanskeligheder.

I Belgien har en udenlandsk virksomhed, der anmoder om et momsnummer, pligt til at fremsende kopi af en eller flere ordrer fra lokale kunder. Imidlertid kan virksomheden ikke få ordrer, medmindre den allerede har et momsnummer. Desuden er et afslag på at få et momsnummer, hvis der ikke foreligger nogen ordrer, til hinder for, at den pågældende virksomhed kan registreres og anmode om godkendelse til at deltage i offentlige licitationer i Belgien.

I Frankrig kan en udenlandsk virksomhed ikke opnå et kvalifikationscertifikat, som er forbeholdt franske virksomheder, men som imidlertid af de franske myndigheder anses for »ønskeligt« i forbindelse med offentlige licitationer. På denne måde begrænses de udenlandske virksomheders konkurrenceevne betydeligt.

Har Kommissionen kendskab til disse former for diskriminatorisk praksis?

Hvad vil den gøre for at afhjælpe dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(19. juli 1993)

For Belgiens vedkommende er Kommissionen allerede blevet informeret om de former for diskriminerende praksis, som det ærede medlem omtaler, og den er gået i gang med at undersøge, om de er i overensstemmelse med EF-retten. Den undersøgelse vedrører specifikt overholdelsen i EØF-traktatens artikel 52 og 69 og sjette momsdirektiv.

For Frankrigs vedkommende har Kommissionen ikke tidligere hørt om de af det ærede medlem nævnte former for diskriminerende praksis.

Der findes ikke en fortegnelse over godkendte entreprenører. »Organisme Professionnel de Qualification et de Classification du Bâtement« (OPQCB), der udsteder certifikater til de virksomheder, der ønsker det, blev i 1949 oprettet som en privatretlig organisation af hovedaktørerne i forbindelse med bygningsarbejder. Der er på ingen måde tale om en godkendelse af entreprenører, og selv om de ordregivende myndigheder undertiden i deres udbudsbekendtgørelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* stiller krav om et såkaldt OPQCB-certifikat, skal de under alle omstændigheder acceptere ethvert andet kvalifikationscertifikat udstedt af en tilsvarende organisation eller et hvilket som helst andet bevis for virksomhedernes tekniske formåen, jf. artikel 23 til 26 i direktiv 71/305/EØF ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 89/440/EØF ⁽²⁾. Dette fremgår også af ubudsmodellerne i afgørelsen af 12. juni 1992, som gælder for alle ordregivende myndigheder.

Skønt de ikke tjener et bevidst diskriminerende formål, kan forskellene i prækvalifikationsprocedurerne medlemsstaterne imellem skabe særlige vanskeligheder for små og mellemstore virksomheder, navnlig i forbindelse med anlægskontrakter. Kommissionen har givet CEN et mandat til at undersøge, hvilke dele af europæiske standarder der kan benyttes i en ramme for prækvalifikationskrav. Dette mandat er blevet godkendt af udvalget for »standarder og tekniske forskrifter i direktiv 83/189/EØF«. Indtil resultaterne af denne undersøgelse foreligger, vil det være upassende at kommentere sagen yderligere.

Kommissionen anmoder det ærede medlem om at underrette den om præcise eksempler på ordregivende myndigheder, der har udvist den beskrevne adfærd, som vil kunne påvirke udenlandske virksomheders konkurrenceevne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971.

⁽²⁾ EFT nr. L 210 af 21. 7. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 640/93

af Dieter Rogalla (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. april 1993)

(93/C 297/73)

Om: Ansættelse af handicappede

1. Hvor mange normerede stillinger har Kommissionen besat med handicappede?

2. Ligger antallet af de under punkt 1 nævnte handicappede i Kommissionen i de enkelte stillingskategorier under eller over gennemsnittet for tilsvarende bestræbelser i de enkelte medlemsstater og i hvilken størrelsesorden?

3. Er det korrekt, at Kommissionen har oprettet en afdeling for europæiske initiativer på dette område og hvilke resultater er der i så faldt opnået på denne måde?

4. Hvor mange normerede stillinger for handicappede har Kommissionen anmodet om og fået bevilliget i forbindelse med 1993-budgettet, og i hvor stort omfang er disse stillinger allerede blevet besat?

5. Mener Kommissionen, at de yderligere stillinger, der er godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet i det endelige budget for 1993 bør forbeholdes handicappede i et proportionelt omfang, og hvorledes sikres dette rent administrativt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(30. juni 1993)

1.&2. Kommissionen indsamler ikke statistiske oplysninger om sine handicappede medarbejdere.

3. Den har imidlertid oprettet en afdeling, der skal beskæftige sig med alle aspekter af integration af handicappede i Fællesskabet, herunder Fællesskabets handlingsprogram til fordel for handicappede — HELIOS I (1988—1991) og HELIOS II (1993—1996).

Resultaterne af HELIOS I er behandlet i en rapport, som Kommissionen forelagde for Europa-Parlamentet og Rådet den 6. juli 1992 ⁽¹⁾. I denne rapport beskrives bl.a. specifikke aktioner og politiske initiativer med henblik på beskæftigelsen af handicappede.

HELIOS II er emnet for en rådsafgørelse af 25. februar 1993 (93/136/EØF) ⁽²⁾. Programmets mål omfatter bl.a. fremme af effektive metoder og foranstaltninger til økonomisk integration. Dette mål vil blive forfulgt gennem forskellige initiativer såsom seminarer, konferencer og udveklingsbesøg. I lyset af resultaterne af disse aktiviteter vil Kommissionen og medlemsstaterne overveje forslag om yderligere aktioner eller politiske initiativer.

4.&5. Som det vil være det ærede medlem bekendt, foreslog Kommissionen i sit foreløbige budgetforslag for 1993, at 25 stillinger skulle afsættes specielt til ansættelse af handicappede. Med henblik herpå gik man i gang med at udarbejde retningslinjer for, hvorledes disse stillinger skulle

besættes. Selvom stillingerne ikke blev opført på det endelige budget, fortsatte arbejdet og ventes at udmunde i en praktisk politik inden årets udgang.

(1) Dok. SEK(92) 1206 endelig udg.

(2) EFT nr. L 56 af 9. 3. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 658/93
af Virginio Bettini (V) og Tullio Regge (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(6. april 1993)
(93/C 297/74)

Om: Oplysning af Sibirien ved hjælp af en anden sol

Natten mellem den 4. og 5. februar 1993 kl. 5.20 Greenwich Mean Time foretoges der et eksperiment, hvorved solens lys blev brudt ved hjælp af et 20 m bredt spejl monteret på den russiske rumstation Pace. Det herved fremkaldte lysbunt kunne ses i Frankrig, Schweiz og Tyskland. For de russiske videnskabsmænd, der leder »Energhia«-projektet, var formålet at påvise, at det faktisk er muligt at oplyse store dele af kloden, men navnlig de russiske polarområder, ved simpelt hen at bryde solens lys. Imidlertid er der ikke foretaget nogen undersøgelse af den miljømæssige indvirkning heraf på et økologisk system, der har udviklet sig gennem tilpasning til svingningerne mellem klart afgrænsede og lange dag- og natperioder, og der må nødvendigvis herske stærk mistanke om, at oplysningen af et areal på 6 000 km² ved hjælp af et »fyr« med en lysstyrke, der er 50 gange større end månens, vil være at udsætte tundraens økosystem for et meget stort stress.

Kan Kommissionen oplyse, om der som led i det videnskabelige samarbejde mellem EF og SNG er anvendt fællesskabsmidler til dette projekt, og om den ikke agter at drage omsorg for, at der ikke anvendes fællesskabsmidler til forskning, hvis videnskabelige nytte og praktiske resultater der kan sættes spørgsmålstegn ved?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(6. juli 1993)

Kommissionen har ikke deltaget i finansieringen af det projekt, de ærede medlemmer omtaler.

De videnskabelige og teknologiske forskningsprojekter, der gennemføres som led i EF's F&U-politik, udvælges efter en indgående gennemgang af disses teknisk-videnskabelige

indhold. Denne gennemgang foretages af udvalg, som består af højt kvalificerede fagfolk, der er i stand til at vurdere projekternes eventuelle indvirkning på miljøet. Miljøbeskyttelse er fremdeles ét af de højest prioriterede udvælgelses-kriterier.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 698/93
af Arthur Newens (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. april 1993)
(93/C 297/75)

Om: Handel med fissilt materiale med Irak

Har Kommissionen kendskab til, at den britiske regering skulle have overtrådt bestemmelserne i Euratom ved at handle med eller have handlet med fissile materialer med Irak, og mener Kommissionen, at den ifølge traktaten er forpligtet til at undersøge mulighederne af en sådan overtrædelse og iværksætte passende foranstaltninger over for regeringen i Det Forenede Kongerige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(6. juli 1993)

Kommissionen kender intet til nogen overtrædelse fra Det Forenede Kongeriges side af Euratom-traktatens bestemmelser på grund af handel med spaltningsmaterialer til Irak. Var en sådan overtrædelse blevet opdaget, ville Kommissionen have truffet de nødvendige forholdsregler som fastsat i traktaten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 700/93
af Alexandros Alavanos (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. april 1993)
(93/C 297/76)

Om: Informationscentre for hjemløse i Grækenland

Fællesskabets Carrefour-plan foreskriver oprettelse af informationscentre for hjemløse.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke konkrete centre den enten allerede har godkendt eller agter at godkende i Grækenland, og hvilke kriterier den anvender ved udvælgelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(28. juli 1993)

Det netværk, der til dato er blevet opbygget som pilotforsøg, tæller nu 21 informations- og aktivitetscentre i landdistrikter.

Tre af disse centre er blevet åbnet i Grækenland:

- i Egeion hos »Union of Agricultural Cooperatives«
- i Ioannina hos »Asic Company«
- i Thessaloniki hos »Agricultural and Industrial Institute«.

For at kunne varetaget et sådant centers funktioner skal værtsorganisationerne have:

- stor erfaring med hensyn til bistand og rådgivning til landbosamfundene i deres region
- godt kendskab til de forskellige aspekter af EF's politik
- snævre forbindelser til andre organisationer, som er aktive i landdistrikterne
- kontakt med de nationale og regionale myndigheder og med egnsudviklingsnettene.

Kommissionen er til det ærede medlems disposition med hensyn til alle yderligere oplysninger desangående.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 709/93
af Diego de los Santos López (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. april 1993)
(93/C 297/77)

Om: Svindel i forbindelse med bilproduktion i EF

Ifølge vedvarende klager fra privatpersoner får visse bilproducenter i Fællesskabet, der er etableret i forskellige medlemsstater, officiel tilladelse til på de forskellige nationale markeder i medlemsstaterne at markedsføre biler, som, skønt de har den samme modelbetegnelse, fra medlemsstat

til medlemsstat udviser forskelle med hensyn til motortype, komponenternes alder osv.

Dette indebærer, at en bil af en bestemt model købt i Spanien f.eks. kan være forskellig fra en tilsvarende model købt i Frankrig.

Er det muligt at opnå typegodkendelse i de enkelte medlemsstater, selv om produktionselementerne er forskellige?

Hvilke oplysninger har Kommissionen om denne praksis inden for EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(19. juli 1993)

Sålænge EØF-typegodkendelsen ikke er trådt i kraft, godkender de enkelte medlemsstater de køretøjer, der skal indregistreres på deres territorium, efter deres egne nationale standarder.

Selv om standarderne i størstedelen af medlemsstaterne ligger meget tæt på hinanden, betyder det, at der er tekniske forskelle på køretøjerne, selv på køretøjer af samme mærke og model, alt efter om de markedsføres i én medlemsstat eller i en anden.

At der således er forskel på køretøjerne afhængigt af, hvilken stat de sælges i, eller forskel i forhold til de køretøjer, der sælges i tredjelande, kan på ingen måde kaldes forbrugersvindel. Et køretøj, som afsættes i et givet land, er i teknisk henseende i fuld overensstemmelse med det, som er blevet godkendt efter det pågældende lands lovfælede standarder.

Denne situation, som altså ikke indeholder noget svingagtigt, betyder naturligvis, at markedet er udensartet, og Fællesskabets institutioner har derfor udarbejdet direktiv 92/53/EØF⁽¹⁾ om ændring af direktiv 70/156 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelsen af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil, som er blevet offentliggjort den 10. august 1992 og trådte i kraft den 1. januar 1993.

Dette direktiv indeholder en EØF-typegodkendelsesprocedure, som fabrikanterne frivilligt kan benytte indtil den 31. december 1995, hvorefter den bliver obligatorisk. Direktivet gælder køretøjer til personbefordring (klasse M1), men dets anvendelsesområde skal udvides til at omfatte alle de øvrige køretøjer.

På grundlag af dette direktiv får alle køretøjer, som afsættes i samtlige medlemsstater, det samme tekniske niveau, idet særdirektivernes krav bliver obligatoriske.

Der vil naturligvis stadig være mulighed for at vælge forskelligt udstyr til køretøjerne, således som det på

nuværende tidspunkt er tilfældet i de enkelte medlemsstater.

(¹) EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 728/93
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. april 1993)
(93/C 297/78)

Om: De tolv medlemsstaters manglende gennemførelse af direktivet om aktive, implantable medicinske anordninger

Er Kommissionen klar over de kaotiske forhold, der hersker i de tolv medlemsstater på grund af den generelle mangel på gennemførelse af direktivet om aktive, implantable medicinske anordninger (90/385/EØF (¹)), et spørgsmål af afgørende betydning for patienters sundhed og sikkerhed?

(¹) EFT nr. L 189 af 20. 7. 1990, s. 17.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(12. juli 1993)

Kommissionen er foruroliget over den langsomme gennemførelse af bestemmelserne i Rådets direktiv 90/385/EØF af 20. juni 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktive, implantable medicinske anordninger. Direktivet skulle senest have været gennemført den 1. juli 1992.

Indtil slutningen af marts 1993 havde fem medlemsstater informeret Kommissionen om indførelsen af nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet, og i visse andre medlemsstater er gennemførelsesproceduren godt i gang. Proceduren i traktatens artikel 169 blev i 1992 indledt mod medlemsstater, der endnu ikke har gennemført direktivet.

Under alle omstændigheder gøres der opmærksom på, at de nationale lovbestemmelser, der sikrer beskyttelsen af patienter og berørte brugere, er gældende indtil slutningen af 1994. Fabrikanten der har valgt at følge direktivets bestemmelser i den førnævnte periode, har imidlertid ret til at fremstille EF-mærkede medicinske anordninger i Fællesmarkedet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 736/93
af Christine Oddy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. april 1993)
(93/C 297/79)

Om: Afskedigelser på Jaguar-fabrikken i Radford, Coventry

Er det Kommissionen bekendt, at selv om Jaguars fabrik i Radford, Coventry, har modtaget et diplom for Q101-kvalitet, skal 185 ansatte afskediges?

Har Kommissionen kendskab til, hvor alvorlig den økonomiske krise er i West Midlands, navnlig i automobilindustrien?

Hvad vil Kommissionen gøre for at støtte automobilindustrien i West Midlands i 1994?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(29. juli 1993)

West-Midlands-regionen, hvor Jaguar-fabrikken i Coventry er beliggende, henhører under strukturfondenes mål nr. 2. ESF har i denne forbindelse finansieret programmer med et beløb på 33 mio. ecu i perioden 1990—1991. For perioden 1992—1993 er der indgået forpligtelser omfattende 36 mio. ecu fra ESF (disse beløb indgår i det samlede beløb på 400 mio. ecu, som samtlige strukturfonde har ydet siden 1989).

På grund af bestemmelser i den britiske økonomiske lovgivning kan støtte fra ESF i West-Midlands-regionen imidlertid kun ydes til små og mellemstore virksomheder. Da Jaguar-fabrikken ikke tilhører denne kategori virksomheder, kan den derfor ikke modtage samfinansieringsstøtte i henhold til mål nr. 2.

I henhold til den nuværende ESF-forordning er langtidsledige, herunder afskedigede fra Jaguar-fabrikken, omfattet af ESF's foranstaltninger i forbindelse med mål nr. 3. Kommissionen besluttede endvidere den 24. marts 1993 at gennemføre en undtagelsesbestemmelse i ESF-forordningen, som gør det muligt for alle medlemsstater på visse betingelser og inden for rammerne af mål nr. 3 at gennemføre foranstaltninger for personer, der har været arbejdsløse i mindre end tolv måneder, med støtte fra fonden. I den nye ESF-forordning bekræftes denne mere fleksible fremgangsmåde, idet der refereres til langtidsledige.

I 1994 træder det nye mål nr. 4 om tilpasning af arbejdstagernes kvalifikationer til den industrielle udvikling i kraft. Dette mål skal styrke beskæftigelsen og de faglige kvalifikationer gennem aktioner til foregribelse af udviklingen,

rådgivningen og oprettelsen af netværk samt uddannelse i hele Fællesskabet.

I de tilfælde, hvor der på grundlag af kriterier, der er fælles for flere økonomiske sektorer, konstateres et reelt behov for uddannelse eller faglig omskoling af arbejdstagerne, kan passende aktioner, der opfylder de fremtidige krav, navnlig med hensyn til ændring af produktionsprocesser og tilrettelæggelse af arbejdet, være berettiget til samfinansiering. Den endelige udvælgelse påhviler et udvidet partnerskab mellem regionerne, medlemsstaten og Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 739/93

af Panayotis Roumeliotis (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1993)

(93/C 297/80)

Om: Beskyttelse af vådområde i Fokea kommune

Selv om vådområdet i Fokea på Chalkidiki er medtaget som et af de vigtigste i Europa i CORINE-programmet, står det over for store problemer, fordi det trækker ud med anerkendelse af det og med fastsættelsen af dets grænser, hvilket bevirker, at jagt umiddelbart truer sjældne fredede arter med udslættelse.

Hvad er Kommissionens holdning til ovenstående?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(5. juli 1993)

Den sidste ajourføring af CORINE-biotopoversigten omfatter også lokaliteten Nea Fokaia, et kystmarsk-vådområde, som opfylder CORINE's videnskabelige kriterier om væsentlig betydning for naturbevarelse i Det Europæiske Fællesskab.

Sammen med andre informationskilder benyttes CORINE-biotopoversigten i dag som redskab ved forberedelsen af gennemførelsen af Rådets direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Dette kan hjælpe de græske myndigheder med at træffe beslutning om, hvilket hensigtsmæssigt niveau og hvilken retlig status denne lokalitet bør have.

Derudover har Grækenland ikke fredet det pågældende område som særligt beskyttet område i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 79/409/EØF⁽²⁾ om beskyttelse af vilde fugle, som i dag er det eneste gyldige retsgrundlag for EF's indgriben på naturbeskyttelsesområdet.

Indtil videre ligger ansvaret for at træffe de fornødne foranstaltninger til en hensigtsmæssig udnyttelse og beskyttelse af den pågældende biotop derfor hos de græske myndigheder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 750/93

af Diego de los Santos López (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1993)

(93/C 297/81)

Om: Oplagring af affald i El Cabril (Andalusien)

Anlægget for oplagring af radioaktivt og nukleart affald i El Cabril ligger i Sierra Albarrana. I disse bjerge ligger mineområdet Carbonell, der ifølge Verdenskongressen om Radiaktivitet (Chicago 1936) er et af de områder i verden, der er rigest på uranforekomster.

På grund af dette mineområde er stedet ikke velegnet til oprettelse af et center for opbevaring af affald, da den samlede radioaktive stråling gennem alfa-emissionerne kan indvirke negativt på befolkning, flora og fauna.

På trods heraf er anlægget blevet udvidet med henblik på omdannelse til et oplagingscenter.

I Kommissionens svar til undertegnede (skriftlig forespørgsel nr. 714/92)⁽¹⁾ henvises der til oplysninger fra den spanske regering i overensstemmelse med Euratom-traktatens artikel 37 vedrørende eventuelle negative følger for befolkningen i andre medlemsstater.

Hvilke oplysninger er Kommissionen i besiddelse af vedrørende radioaktiv forurening i Sierra Albarrana, navnlig hvad angår befolkningen, floraen og faunaen i områderne omkring oplagingscentret?

Mener Kommissionen, at El Cabril i betragtning af det nært beliggende mineområde i Carbonell er et velegnet sted for et sådant center?

Tror Kommissionen, at der træffes foranstaltninger i forbindelse med transporten af affald til El Cabril?

Mener den, at besøg af studerende, civile borgere m.fl. i El Cabril bør undgås?

⁽¹⁾ EFT nr. C 16 af 21. 1. 1993, s. 4.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(8. juli 1993)

I den udtalelse, Kommissionen afgav om El Cabril-oplagringsplanen i henhold til Euratom-traktatens artikel 37, tog den kun hensyn til de eventuelle følger for de tilgrænsende medlemsstater. De oplysninger, Spanien har sendt Kommissionen i henhold til Euratom-traktatens artikel 36, viser imidlertid, at radioaktiviteten i området ikke når op på et niveau, der indebærer risiko for, at dosisgrænserne i Rådets direktiv 80/836/Euratom af 15. juli 1980 om de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling ⁽¹⁾, bliver overskredet.

Bortset fra opbevaringsanlægget for radioaktivt affald findes der i området, ifølge Kommissionens oplysninger, ikke andre nukleare eller radioaktive anlæg, hvis eventuelle udledninger sammen med udledningerne fra El Cabril-anlægget kunne fremkalde en øget virkning.

Kommissionen har ingen oplysninger om transportmåden. Imidlertid følger Spanien, ligesom alle andre medlemsstater, IAEA's transportregler, som sikrer tilstrækkelig beskyttelse af befolkningen og miljøet.

Forudsat de nødvendige strålingsbeskyttelsesforanstaltninger træffes, har Kommissionen ingen indvendinger mod den slags besøg, da de kan medvirke til at oplyse almindelige mennesker om de forskellige aktiviteter, hvortil der benyttes ioniserende stråling, og således være med til at skabe tryghed i befolkningen. Hvad besøg af studenter og almindelige borgere angår, gør Kommissionen det ærede medlem opmærksom på sin meddelelse om gennemførelsen af Rådets direktiv 89/618/Euratom af november 1989 om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af stråling ⁽²⁾. I denne meddelelses afsnit 6 siger Kommissionen, at medlemsstaternes kompetente myndigheder bør angive i enkeltheder, hvorledes de har tænkt sig at informere lokalbefolkningen, f.eks. ved at arrangere besøg på anlæggene o.lign.

⁽¹⁾ EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980.

⁽²⁾ EFT nr. C 103 af 19. 4. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 806/93

af Thomas Megahy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1993)

(93/C 297/82)

Om: Racediskrimination på arbejdsmarkedet

Hvis en ikke-hvid borger fra en medlemsstat blev nægtet arbejde (som han var velkvalificeret til) i en anden medlems-

stat, og han havde god grund til at tro, at årsagen hertil var at etnisk karakter og ikke hans statsborgerskab, ville han eller hun da have nogen mulighed for at gøre indsigelse herimod i henhold til fællesskabsretten, da der i de fleste medlemsstater ikke findes nogen lovgivning, der udtrykkeligt forbyder en sådan forskelsbehandling?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**

(8. juli 1993)

I det tænkte tilfælde, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, er der tale om en farvet borger fra en medlemsstat, som i forbindelse med ansættelse er udsat for diskrimination i en anden medlemsstat udelukkende på grund af race og ikke på grund af nationalitet.

I dette tilfælde finder kun den nationale lovgivning anvendelse, idet Fællesskabets kompetence på dette område er meget begrænset. En farvet borger fra en medlemsstat, som gør brug af sin ret til fri bevægelighed, og som derfor skal behandles på lige fod med nationale arbejdstagere, bør derfor basere sig på den nationale lovgivning og eventuelt på international lovgivning, som måtte finde anvendelse på dette spørgsmål, ligesom statsborgere fra den pågældende medlemsstat. Det er korrekt, at ikke alle medlemsstater har vedtaget en specifik national lovgivning, hvilket fremgår af Kommissionens undersøgelse om »Retsmidler til bekæmpelse af racisme og fremmedhad«.

Kommissionen minder endvidere om, at Rådet i sin resolution 90/C/15/01 af 29. maj 1990 ⁽¹⁾ opfordrer de af medlemsstaterne, som endnu ikke har vedtaget »lov, der skal forebygge eller afværge handlinger, der er udtryk for forskelsbehandling eller fremmedhad« til at gøre dette.

⁽¹⁾ EFT nr. C 157 af 27. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 816/93

af Peter Crampton (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. april 1993)

(93/C 297/83)

Om: Fiskeri — aftaler med tredjelande

Forhandler Kommissionen for øjeblikket om, eller har den planer om at indgå fiskeriaftaler med lande i den tidligere »østblok«? Hvis dette er tilfældet, kan Kommissionen da forelægge en fortegnelse over de pågældende lande og oplyse, hvor langt man er nået med forhandlingerne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(6. juli 1993)

Som Kommissionen foreklarede på mødet i underkomitéen vedrørende fiskeri den 22. og 23. marts 1993 fandt der sonderende samtaler sted i februar med Den Russiske Føderation for at se, om det var muligt at indgå en fiskeriaftale.

På baggrund af disse sonderende samtaler tilsendte Kommissionen den 17. marts 1993 Rådet en henstilling til Rådets

afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger vedrørende en fiskeriaftale med Den Russiske Føderation. Dette dokument er for øjeblikket til drøftelse i Rådet.

EF har ved flere lejligheder givet udtryk for sin interesse for at indgå en fiskeriaftale med Polen. De polske myndigheder har imidlertid tilkendegivet, at Polen endnu ikke er rede til at indgå en sådan aftale.

I 1992 indgik EF fiskeriaftaler med Estland, Letland og Litauen.
